

Agapetus Constantinopolitanus

**Agapeti Paraeneses Ad Justinianum, hactenus Græcè & Latinè, jam autem
correctius editæ metricisq[ue] legibus illidatae studio & opera Pet. Ivari Borrichii**

Rostochii: Myliander, 1594

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn176317946X>

Druck Freier Zugang

AGAPETI
PARAENESES AD JUSTI-
NIA NUM, hactenus Græcè & La-
tinè, jam autem correctius editæ metricisq[ue]
legibus illudatæ studio &
opera

PET. IVARI BORRICHII

Νεχ.
ψυχὴ πάντα ἀνστήσει, ἀγαπῶντες.

Rostochii excudebat Stephanus Myliander.
Anno M. D. XCIV.

Lib. 1103(3)¹⁰

SERENISSIMO PRINCIPI
*tam suis Virtutibus quam Regijs decori-
bus illustrissimo*

DN. CHRISTIANO

Danorum, Norvagorum, Gothorum, & VVanda-
lorum REGI: Slesvici, Holsatiae, Stormariae
DUCI: COMITI in Oldenburg &
Delmenhorst, Domino suo cle-
mentissimo.

 *Uod hocce munusculum, Poten-
tissime Princeps, coram Regia tua
Maiestate, hoc praesertim tempo-
re, quo uberrimus est splendidio-
rum proventus, praesento: non tam fortè facit
edendi huius auctoris necessitas, cui medende
doctiores incumberent: quam humilis mei ob-
sequij denuntiatio, cuius praedem atq; sponso-
rem eundem posthac fore suppliciter peto, su-
spiciens saluberrimas, quas suppeditat admo-
nitiones, etiam pientissimarum tuarum cogi-
tationum comites & consiliarios opportunissi-
mos futuras. Laudabilis certè fuit superio-
ris memoria hominum, qui sapientia nomine
celebres*

1934. 9. 1936

celebres fuerunt, consuetudo, praecepta de Pi-
etate, de Virtute & Honestate, ac deniq; de
totius vitae honesta informatione, axiomatis,
qua concinna & erudita breuitate multa mo-
nerent, promulgare. Huiusmodi sunt Solo-
nis opulentissimi & Sapientissimi Regis Pro-
verbia & Ecclesiastes: Liber Hebraice dictus
Pirke abborh, seu Patrum capitula: Catinus
argenteus sive quinquaginta sententiae He-
braeorum, item Syracida: iuxta etiam Patrum
& Theologorum, ut puta Maximi Episcopi
de Charitate quatuorcenturia: Thalassii Ce-
sariensis Episcopi Hecatonides sententiarum
quatuor: Marci Heremita ^{νεφελαια}: Carpa-
thy: Nazianzeni: Basilij magni: Onosandri
de Imperatoris officio: Nili Episcopi & Mar-
tyris ^{τοῦ Ἰωνᾶ} omni Nectare & Ambrosia sua-
viores, quas studiosa iuventuti propediem si-
mili orationis genere legendas dabimus, si De-
us nobis vita & otium. Nonne hoc etiam pacto
in monumenta promptas habemus septem Sa-
pientum sententias, quas ita amplexabatur
sapiens antiquitas, ut foribus templorum atq;
etiam templi Delphici insculperentur, cuius
reite-

reitestis erit Plato in Charmide & alibi:
 Pausanias in Phocicis: Plinius lib. 7. cap. 32.
 & Aristoteles lib. 1. Ethicorum ad Nicoma-
 chum. Similis consuetudo observata fuit in
 Epidauro Achaja Civitate, de qua Clemens
 Alexandrinus lib. 5. *σπουδῶν*. Apud nos etiam
 inceleberrima hac Schola, ex laudabili pra-
 scripto clarissimi & memoratissimi viri Dn.
 M. Joh. Michaelis, praeceptoris & prae-
 cessoris nostri Reverendissimi, non disparilis
 consuetudo inolevit, ut in singulos dies discipu-
 li nostri hujusmodi praecepta parenetica in u-
 traq; lingua, praeordinarias lectiones, qui-
 libet unum discat: quo sanè exercitio vita &
 mores ipsorum exornantur: decus & gratia
 orationibus adduntur: atq; etiam argumen-
 tum de rebus cogitandi & scribendi suggeri-
 tur. Quid dicamus de Pyttheo, avo mater-
 no Thesei, de quo Plutarchus in vita Thesei
 Regis Atheniensium? Quid de Symbolis
 Pythagoricis, in quibus tanquam oraculis ve-
 tusta sapientia igniculi latent de multis, quo-
 rum in vita monendi erunt homines. Quid de
 Phoclide *Μυσταγωγὴ πρὶ ἀείων πρᾶξεων καὶ αἰδῶν τῶ
 σι φωτίζεται*

Quintus; Quid de Isocratis libello de Regis &
& subditorum officio? Quid de Epicteti En-
chiridio sanè aureo? Quid deniq³ de Theo-
phrasto Philosopho, Platone, Aristotele, Ge-
misto Plethone, Xysto Philosopho, Theodistio,
Tabula Ceбетis Studiosissimo cuiq³ iucundissi-
mè amplexanda, ut cum Caelio loquar. Item
de Pythagoreis, Hippodamo Thurio, Eury-
phamo, Hipparco, Archita, Theage, Meto-
po, Clinia, Critone, Polo, quorum fragmenta
in simili argumento habemus. Hac autem qua
ita sapièter prolata leguntur ab Ethnicis: aut
ex scriptis Sibyllarum, quæ procul dubio audi-
tores fuerunt & reliquæ Ecclesiæ patrum, de-
prompterunt: aut ex oraculis petiverunt: aut
etiam rectæ rationis ductum secuti promulga-
runt. Nihil jam dicemus de Latinis qui ple-
raq³ ex Græcis fontibus sua, quæ tradiderunt,
hauriebant, quemadmodum id satis superq³
comprobat unanimis Doctorum consensus:
quapropter nos manum de tabula. Sed quor-
um hac apud augustissimam tuam personam
 Rex? quasi scilicet Regiam tuam Majesta-
tem subditi tui sermonibus interpellari liceat?

A 3

Sitvè

Sit vè intra lineam nequis, qui rectius ornatusq; huiusmodi representet?

Ego tamen ob id Regia tua beneficia in me cum scelere claudi non patiar, quibus totum quod in hoc exercitiij genere (quod sentio quàm sit exiguum) sum confesutus, summa cum animi devotione acceptum refero.

Faxint alij, quod facere tenentur, idq; liberalius, si liberalitas hic dici possit: Ego certè eorum exemplum, qui ampliore pressi penuria, falsâ molam, thura, lac, nicolaos, palmas, caseum, ~~et cetera~~ vel id genus primitias alias, alia vè leuiuscula olim acceptissimè obtulerunt, ob oculos mihi proponens, ex meo paupere penu depromo non minore cum alacritate, quàm ij, qui ex opulentissimis thesauris splendidissimis donis T. Majest: ornare, atq; ornatam venerari aliquando satagunt. Nî enim & hoc pensiculate mecum cogitarem, & studiosè facerem, mea ipsius voce iudicatus, omnimodè indignus censerer, ut vel minima huius ævi usura, quo felicissimè am sub tuo Augustissimo imperio vivitur, mihi benignè concederetur. ut igitur hoc debitum ratificarem (nunquam

quam dicere possum exsolverem) quali hac
mea devoti animi testificatione, non verebar
coram tua erugata & renidente, immò niti-
dissima facie presentem me sistere: omnino con-
fidens T. Majest: penitus rem ipsam intuitu-
ram, quàm vel persona obscura vilitas, vel
nominis vilioris obscuritas mereri poterit:
(Sed qui potest docere, doceat, & ubi virtus
est, appareat).

Atq; sic olim Persarum Rex propter am-
plissimam munificentiam erga Ecclesiam incly-
tissimus ARTAXERXES fecisse legi-
tur, qui summa prudentia & morum gravita-
te praeclitus, non rei quae dabatur vel inopia vel
usu, sed alacri dantis voluntate, gratiam me-
tiebatur adjudicans non verbis modò, verum
& ipsa re, nil minus esse amplitudinis Regia &
animi praeclsi, parva, si offerantur, late exci-
pere, quàm magna.

Hu us & aliorum pientissimorum ac in-
gentis generosiq; Spiritus Regum exempla,
quum (laus DEO) satis superq; constet T.
Majest: summa cum animi alacritate amu-
lari, ac re ipsa eadem laudabilioribus augere,
potius

potius Apellis exemplo, qui artificium Proto-
genis in depicto Ialysso videns mutus substitit,
Et admirabili contemplatione stupefactus,
mirari quam hortari, consilium hic esto. Quis
enim Soli lumen inferre potis fuerit? Qui igitur
est Rex τῶν βασιλεύοντων καὶ βασιλομαχίων (ut
cum nostro Agap. loquar) faxit, ut Et hic sub
tuo felicissimo imperio tuti, Et in summi Regis
Christi fratris nostri Regno in gloria sempiter-
na tecum beati simus. Amen Amen. Da-
bantur in libera Schola Herlovisholmensi.
Anno M. D. XCIV. supra sesquimilles. à
Christo nato. Mense verò Mayo.

Regiæ T. M.

Subditifs.

P E T. I V A R. B.

Ad

Ad Auctorem, Praeceptorem S. opt. chariss.
JACOBI TILEMANNI libera
Herlovisholmensis Scholae alumni

ὁπλιωτῶν.

INgracis dum tu desudas PETRE tabernis,
De quibus eximium provenit artis opus,
Prodit mentis opus tinctum dulcedine mellis,
Decantans gnati prodiga fata vagi.
Prodit mentis opus per glastea vascula fellis
Exponens blanda tristia amicitia.
Prodit mentis opus fletu lachrymabile multo,
Propositum multis hoc pietatis opus.
Prodit nunc metricè repetita ^{παραινέσις αὐτῆς}
^{τῆς ἀγαπῆταις πρήγματι τοῦ κολοῖς.}
Prodibit tandem, nisi nos promissio fallat
Grata: vel ingratis fiat id artis opus.
Quanta igitur fuerit laus hac antlasse, probabit
Nobilis HERLUFFI Marte vel arte, cohors.
Attamen exiguum fuerit quum dicere laudes,
Laudibus adjungat CÆTERA turba potens.

51111

B

CHO-

CHORIAMBICUM FRANCISCI
Georgii Nestvedensis, ejusdem Scholæ
alumni, ad eundem.

Νῦν ἐς' εὐπέταλον καὶ χλοερὴν ὄλιον
Εν κύκλῳ βλεπέμεν γαῖαν ἀφθαρτὴν
Δάνων, εἵνεκα τυττὴν παρ' ἀνακλῆ μὲν
Οἴπιν· τὸ ζᾶθειον τὴν θεὸν εὐσεβεῖν·
Παιδὸς πᾶς λαβεῖν προτάτους μάλα·
Νῦν ἐν διχτάδιον μελθακὰ ἀθρόοι
Αἰνᾶτ' εὐτυχίης εὐφροσύναις αἶπον·
Παιδὸς πᾶσι τυχόντι χάρις ἔστω
Ἡγητῶρα διδάσκων παιδείῳ
Δις διασῶς λαβέτω παταπὴν χάριν·
Νῦν νῦν ἐν χάριτι τέμνει καμίζετα
Σπύλον τηλόθι τῆς εὐπετάλῃς χλοῆς
Αὐτὰ, πῶς σοφίῃ θεὸν ὀπάζεσθε
Καὶ οὐκ ἡγεμόν' ὀρθῶς παρανέστε.

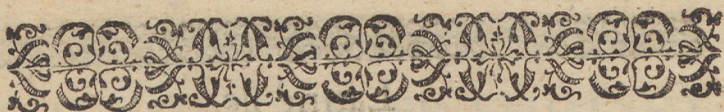

Latine

Latine sic.

*Vernantis minor est gratia temporis,
Quam regni decor est nunc pote Dania:
Quorundam quoniam cura sit eminens,
ut possit juvenis proba monitio
Præceptis animum valde salubribus
Formare eximium summeq; Regium.
Illi, cum, dociles qui impulit ad bonos
Mores discipulos tantula gratia est:
Qui mores juveni ponere Regio
Curat, conveniet tantula gratia?
Nunc nunc o igitur sumite lauream,
Quam vos postmodo distinguite floribus,
Ponentes capiti cuilibet est Diis
Sacro: nunc charites sumite lauream.*

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΠΑΡΑΙΝΕΤΙΚΑ

τῷ ΑΓΑΠΗΤΟΥ τῷ μὲν μέτρου πεπιημένα καὶ συγγραμμικά τῷ τῶν Δανῶν καὶ Νορκαγιαῶν καὶ τῶν ἄλλων λαῶν θεοπάτω καὶ εὐσεβεστάτῳ
Βασιλεῖ

ΧΡΙΣΤΙΑΝΩ ΤΕΤΑΡΤΩ παρὰ Πέτρου τῷ
βορρῆχιου ὑπερέπου μὲν τῆς Ἀπανότητος
ἐπιμοτάτου.

I.

Ἀπόλλης, Βασιλεῦ, ὅς ἔχεις κλέος ἐν μερόπιοις
ἄφθιτον, εὐαγέσιν ἡμῆς Βασιλῆα μόναρχον
Πρῶτον λατρεῦσαι καὶ εἰσὶν ἅυλῳ αὐτῷ
ἐν σήθεσι μνή καὶ σοὶ φίλα γούνατ' ὀρώρη.
ὅτῃε ὀπουρανίου καθ' ὁμοίωσιν βασιλείης
σοὶ χθονὸς ὄρυχόρου χεύσθον σκῆπτρον ἔδωκε.
ὄφρα δίκλῳ γλυκερῷ ἀνθρώπῳ σφόδρα διδάξῃ
ἰθυπύροισιν ἀεὶ αὐτοὺς θεομοῖσι δικάζων.

II.

Νοῦς σέβει, ἐσέπει πλούμματα ἡδὲ ἄρτυρα
οἷκας θέμιδ' παναληγέσιν εὐφρονας ἴχων.
κύμαλα κ' ἀδικίης σφαλερῆς κρατερῶς ἀπελαύνων.
ὡς πολιτήης σκάφῳ αὐτοῖς μὴ περὶ πηλῇ.

Πρῶτον

ΕΚΘΕΣΙΣ ΚΕ

ΦΑΛΛΙΩΝ ΠΑΡΑΙΝΕΤΙΚΩΝ
 χειροθετήσαι περὶ ΑΓΑΠΗΤΟΥ
 διακόνου τῆς ἀγιοπάτης τῆς θεῆς μεγα-
 λης ἐκκλησίας, ὧν ἡ ἀκροστιχίς.
 ὧδε πως ἔχει.

ΤΩΙ ΘΕΙΟΤΑΤΩΙ ΚΑΙ ΕΥ-
 σεβεστάτῳ βασιλεῖ ἡμῶν ΙΟΥΣΤΙ-
 ΝΙΑΝΩΙ, ΑΓΑΠΗΤΟΣ ὁ
 ἐλάττω Διάκονος.

Ἰμῆς ἀπάσης ὑπερπρον-
 έχων ἀξιώμα, βασιλεῦ,
 ἡμᾶς ὑπὲρ πάντας τῆς
 πύτις σε ἀξιώσαντα θεόν.
 ὅτι καὶ ὁμοίωσιν τῆς θουραίου
 βασιλείας ἔδωκε σοι τὸ σκήπτρον τῆς
 ἐπιγείης δυναστείας, ἵνα σὺ ἀνθρώ-
 πους διδάξης τὴν τῆς δικαίου φυ-
 λακίῳ, καὶ τῶν κατ' αὐτὸ λυσιών-
 των ἐκδιώξης τὴν ὑλακίῳ, ὑπὸ τῆς
 αὐτῆς βασιλευμένης νόμων, καὶ τῆς
 ὑπὸ σὲ βασιλεύοντος ἐνόμους.

Ὡς κυβερνήτης ἀρχυμένης Διαπαντὸς
 ὁ τῆς βασιλείας πολυέμματος νῆς,
 διακρίτων ἀσφαλῶς τῆς εὐνομίας
 σὺ οἶακας, καὶ ἀπαρτίζουμένης ἰαυ-
 ρῶς τῆς ἀνομίας σὺ ρύακας, ἵνα πὶ
 σκάφῃ τῆς παγκοσμίῃς πολιτείας
 μὴ περιπίπῃ κύματα ἀδικίας.

EDITIO CAPI

TUM ADMONI-
 toriorum facta ex tempore ab
 AGAPETO Diacono san-
 ctissimæ Dei magnæ Ecclesiæ,
 quorum inscriptio sic
 potest haberi.

DIVO ET PIENTISSI-
 mo Imperatori nostro JUSTI-
 NIANO, AGAPETUS
 minimus Diaconus.

H Onore quolibet sublimio-
 rem quam habeas digni-
 tatē, ὁ Imperator, honoras su-
 pra omnes, qui hoc te dignatus
 est, Deum: quoniam ad simili-
 tudinē celestis regni tradidit
 tibi sceptrū terrenæ potestatis,
 ut homines edoceres iustitiam,
 & eorum, qui adversus ipsum
 rabiunt, expelleres latratum,
 tum ipsius obtemperando le-
 gibus, tum subditos tibi regen-
 do pro iure.

Ceu gubernator vigilat per-
 petuò Imperatoris oculatissi-
 mus intellectus, continens tutò
 æquitatis clavos, atq; expellēs
 fortiter impetuosos iniquitatis
 fluctus, ne cymba mundanæ
 reipublicæ fluctibus iniquitatis
 illidatur.

Θεόν

B. 3

Divi

III.

- Πρώτον καὶ δεύτερον πέλε' μερόποσι μάθημας,
 (φρόδρα γνωρίζειν τὸν ἑαυτὸν πᾶσιν ἐν ἔργοις.
 15. αὐτὸν γνωρίζων, θεὸν αὐτὸν γνώσῃ αὐτὸς,
 καὶ θεὸν ἐγνωκώς, πάνμπαν τὰ εἴσεται αὐτῷ,
 αὐτῷ καὶ σύμπας, ὅς δ' ἄξιός ἐστιν ἀληθῶς,
 ἄξιός ἐστι θεὸς, εὐθιὸς τὸ ἀνάξια ρέζων,
 ἀλλὰ δὲ ὁρμαίνων τὰ καὶ φρένα καὶ καὶ θυμὸν
 20. τὰ θεὸς, ἡδὲ φρένας (φαλερὰς καὶ ἡδὺ λάλημα
 εὖ φαίνων· οὕτω παναλίγκιός ἐστι θεοῖσι.

III.

- Οὐδὲς εὐχόμενος χάριν αἰμαῖ' ἢ περ ἀγνώωρ
 ἔστω, μηδὲ κάρη τε καὶ ὄμματ' ἀποφραδέω.
 πάντες ὁμῶς εἰσιν γνῶσι οἱ ἄφατί τε φατί τε
 25. (υρόμενον καὶ γνῶσι δνοφερῆς ἀκαλυόμενόν τι,
 καὶ λούκας φάρεσσιν καλυψάμενοι χροά καλόν,
 καὶ νοῦσιν πενήν τε τετρυμένοι ἀλγινόεσσι,
 ἄραγε μὴ χθόνιον γνῶσι, ἐκ χθονὸς αἶμα φέροντες
 βιπάζετε, ἀπὰρ ὃ θεοκράντων ἀρετῶν
 30. μᾶλλον τῆς νοερῆς ἀκρίνεσσιν· μάλ' ἐπέοδες
 ἦς δνοφούς βίοντες λαμπρῶς φωτίζεται ὑμῶν.

V.

- Ἰσταθι ὃ θεόπλεστον ἔχων εἰν εἰκόνι μαρτυρῶ
 καὶ τὸ ἀγαλλμα θεοῦ περικαλλῆς, πολλὰ ὀφείλεις
 πολλὰ λαβὼν, χάριτες δέξῃ σὺν περικ' ἀποδότης
 35. εὐερέκτη λύφοντι πᾶσι δέξῃ ὡς χάριν αἰεὶ
 αἰεὶ γὰρ πρὸς θεὸν θεὸς ἐστιν ἴστω ἀποπῆται.

πλὴν

Θεον μάθημα ἢ πρῶτον, οἱ ἀν-
θρώποι, τὸ γινῶναι ἵνα ἑαυτὸν δι-
δασκόμεθα. ὁ γὰρ ἑαυτὸν γινῶς, γινώ-
σκειται Θεόν. Θεὸν ἢ ὁ γινῶς, ὁμοιω-
θῆσεται Θεῷ. ὁμοιωθῆσεται δὲ Θεῷ, ὁ
ἀξιόθι γινώσκων Θεοῦ. ἀξιόθι ἢ
γίνεται Θεοῦ, ὁ μηδὲν ἀνάξιον
πράττειν Θεοῦ, ἀλλὰ φρονῶν μὲν
τὸ αὐτοῦ, λαλῶν ἢ ἀφρονεῖ, πτω-
ν δὲ ἀλαλῶ.

Επὶ μεγάλων εὐφροσύνη μὴδὲς
ἐν αἰσθησέσθω. πολλὸν γὰρ ἔχου-
σι πάντες τὰ ἡμέρας περὶ πτω-
ν, καὶ οἱ ἐν πορφύρᾳ καὶ βύσσῳ
καυχώμενοι, καὶ οἱ ἐν πενίᾳ, καὶ
νόσῳ τρυχώμενοι, καὶ οἱ διαδή-
ματ' ἀποκαίμενοι, καὶ οἱ ἀ-
δωμάτ' ἀποκαίμενοι. μὴ τίνων
οἷς ἥλιον ἐγκαυχώμεθα ἡμέτεροι,
ἀλλὰ ὅτι χρηστὴν σεμνωμένην
πρόπαν.

Ἰδοὺ, ὃ εὐσεβείας Θεότατον ἄ-
γαλμα, ὅτι ὅσα μεγάλων ἡξιώσεις
παρὰ Θεοῦ δωρεῶν, ποσὺν μείζο-
ν ἀμοιβῆς ὀφειλέτης ὑπάρ-
χεις αὐτῷ. ὁποῦν δὲ ποδοῦ τῷ
εὐεργέτῃ τὸ χρεῖν τῆς εὐχαριστίας,
τῷ λαμβανόντι τὸ χρεῖν ὡς χά-
ρις, καὶ τῆς χάριτος χάριν ἀν-
τιδόντι. αὐτὸς γὰρ ἀπὸ τῆς χάριτος
ἀρχή, καὶ ὡς χρεῖ τῷ πρὸς χάριται

ἀπο

Divinum documentū & po-
tissimum, nos homines, ut cog-
noscat se quisq; edocemur. Qui
n. seipsum novit, cognoscit Deū.
Deum verò qui cognovit, assimi-
labitur Deo. Assimilabitur
autē Deo, qui dignus factus est
Deo. Dignus deniq; fit Deo, qui
nihil indignum patrat Deo, sed
qui ut cogitat, quæ ipsius sunt,
ita tam loquitur quàm cogitat,
facit & quæ loquitur.

Majorum nobilitate ne quis
delicetur: Limū. n. habent om-
nes generis auctorem, & qui
purpura bylloq; turgent, & qui
paupertate & adversa valetudi-
ne affliguntur, tum qui diade-
mate redimiri sunt, quam qui
per cubula excubant. Ne igitur
lutulentū iactemus genus,
sed morum integritate glorie-
mur.

Scito ὁ pietatis divinitus fa-
bricatum specimen, quodd quan-
tò majoribus dignus habitus es,
tribuente Deo, muneribus, tantò
majus ipsi nomen habes. Ergo
reddē benefactori debitum gra-
titudinis, acceptanti debitum ut
meritum, & beneficio benefi-
cium rependenti: Ipse enim
semper & beneficiis prior pro-
mereatur, & ut debitū beneficia
repen-

τὴν χάριν, ἢ μᾶλλον τὴν μάχονα τὴν φρενὶ ἀμοιβῶν.
αὐτὴν γὰρ χάρις, ἔργα θεοῦ, τὸ δίχα ἔργων.
αὐτὴν τὴν χάρις συγὰ πλυφραδέα μοῦνον.

VI.

40. Οὐδὲν ἐν ἀνθρώποις οὕτως ὀνόμαστον ἔκαστον
ἀνθρώπων ποιῇ, κρατερῶς ὡς πλάκι ρέζειν
ὅσα θέλει τε καὶ ὅσα φρεσὶν ἴης ἢται μενοινᾷ.
Σοὶ ἢ δὴ πῶς πίνω θεοῦ διώκρισις κεχάριστα,
ἴης, χάριν ἡμείων, σέθεν χατέσκη ἐέλδωρ.
45. βούλεο καὶ πῖς, ὡς βούλεται ὅς σε ποιήσε.

VII.

- ΟΛΕΘΕ τῶν πάντων πανομοῖον ἔχουσι νῆδες,
καὶ πᾶσι πέλεται δαινοῖς καὶ αἰπῶσι ρέεθροις.
πᾶσι δὲ δὴ ἀνθρώποις ῥά τινι φύσιν ἔλλαχεν αὐτοῖς
ἄλλοτε γὰρ καὶ ἄλλον παρεμύθε), ἄλλοτε ἄλλον.
50. ἔμπροσθεν ἀλλὰ μὲν Ἰησαυρὸς ἐνὶ μερόπῳ
ἢ δὴ εὐρεσίῃ, καὶ ἀνδρὶ πάντες ἄριστοι
καὶ θεὸς ὡρεῖται φιλέει ἀντιῶν ὁπάζων.

VIII.

- ΛΕΙΠΕΤΕ αὐτὸ δὲ πέλη θάλα τῆς κτηνῆς βασιλείας
ὕψος ἀρακλειπὸν, θάλα κάρτε καὶ ἠὲ πᾶσι
55. σφραγίσαν, κάμπτουσι τὰ γούνατα πᾶσι ἰκέτησιν.
οὐατα πλεονέκῳ πένι χαλεπῇ περ ἀνοίχας,
ἔφρα θεὸς λείας ὅψιν χαρίεσσαι ὁπωπῶν,
οὐατα καὶ αὐτὰ ἀντιγυμνά, ἴφι κρηθῶν.
αἰὲν ἀμοιβαίη χάρις ἔσεται εὐλογιάων.

IX.

κρῖ

ἀποδιδωσιν. Ὁ χαρισίαν δὲ ζητεῖ
παρ' ἡμῶν, οὐ τὴν ἀπὸ ῥημάτων
ἀγαθῶν προσφοράν, ἀλλὰ τὴν ἀπὸ
πραγμάτων εὐσεβῶν προσφοράν.

Οὐδὲν οὕτως εὐδόκιμον ἐργάζε-
σθαι ἄνθρωπον, ὥς διώκεται μὲν ἀ βού-
λευται πράττειν, αἰεὶ δὲ φιλάνθρω-
πα καὶ βούλεται καὶ πράττειν. Ὅτι
δὴ πίνω ἐκ θεοῦ σοι κεχαρισται
διώκεις, ἥς ἐδεῖτο δι' ἡμᾶς ἡ ἀγα-
θή σου βούλησις, πάντα καὶ βουλοῦ,
καὶ πράττει, ὥς ἀρέσκει τῷ πάντῃ
σοι δεδωκότι.

Τῶν ὀφειλῶν χρημάτων ὁ ἄστα-
τος πολοῦται, τῶν πτωχῶν ῥυ-
μάτων μιμνήσκων τὸν δρόμον. πρὸς
ὀλίγον μὲν ἐπιπρέων τις ἔχειν νο-
μίζουσι· μετ' ὀλίγον δὲ παρέρχων
εἰς ἄλλους ἀπέρχεται, μόνος δὲ
τῆς εὐπορίας ὁ θελαυρὸς μόνιμος
εἰς τὴν κεκτημένος αὐτὸν· τῶν
γὰρ ἀγαθῶν ἔργων αἱ χάριτες ὅτι
οὐ πεινῶντας ὀφειλάσκειν.

Ἀπερίσπαστος μὲν ὑπάρχεις ἀν-
θρώποις ἀπὸ τοῦ ὑψίστου τῆς κατὰ βα-
σιλείας· εὐπερίσπαστος δὲ γίνῃ τοῖς
θεομυκτοῖς ἀπὸ τοῦ κατὰ τῆς αἰνῶ-
ἐξουσίας καὶ αἰσίου τοῦ ὅτι τῶν
ὑπὸ πνείας πλιτορχουμένων, ἵνα
εὐχῇ τὴν τῷ θεοῦ ἀγγελίαν ἀνεφωγμέ-
νην· οἱ γὰρ αὖ τῶν ἡμετέρων ἡρώ-
μετα σωδύλοις, τοῖσι περὶ ἡμᾶς
εὐρήσμεν τὴν δεσπότην.

repenlat. Gratiudinem autem
exigit à nobis, non quæ verbo-
rum blandorū prolatione, sed
quæ rerum piarum oblatione
peragitur.

Nulla res adeò commenda-
bilem reddit hominem, ut pos-
se quidem quæ velit, efficere,
semper autem humana & velle
& agere. Quoniam igitur à
Deo tibi donata est facultas,
qua indigebat propter nos bo-
na tua voluntas, omnia & velis
& agas, prout ei placet, qui
eam tibi dedit.

Terrenarum opum instabiles
divitiæ fluvialium undarū imi-
tantur cursum. Modicum enim
affluunt his, qui habere se eas
arbitrantur: mox verò resfluen-
tes ad alios devolvuntur.
Solutus autem beneficentiæ the-
saurus stabilis est possidentibus
eum: bonarū .n. actionū meri-
tum ad auctores retorquetur.

Inaccessus quidē ex istis ho-
minib. propter celsitudinē hu-
jus terreni imperii: accessu au-
tem facilis indigentibus ob vim
supernæ illius potestatis. Atq;
aperis aures his, qui à paupertate
obsidentur, ut invenias Dei
auditum adaperiri. Quales .n.
erga nostros fuerimus conser-
vos, talem erga nos reperiemus
Dominum.

C

Soli.

60. Χρὴ νόον ὑψιθρόνου μάλ' ὀπορμὴ χεῖρ' ἀνακτῶ·
πολλάκι μαρμαίρειν κ' ἀμαρύσσειν ἤ ὑτ' ἐσπέρων,
ἔφρα σπάπῃται νοεράς σπινθήρας ἰάλλων,
ὣν λήθ' πῶς λαοῖσι δίκην ἰθαῖαν ὀρέξῃ.
πὺν δ' ἀμώμητον, μὴ λώϊον ἐστὶ, φυλάσσειν.

X.

65. Ὡς περ ἐν ὠκυάλοισι νηυσὶν παρμηπέρῃ ἀνὴρ
πὶ ράλλων, μικρὸν τοῖς ἄλλοις πῆμα κερούσῃ·
ἀλλὰ κυβερνητῶν, οἳ ἔχον τ' οἰήσιν νηῶν,
πλαζύνων, πάντες λυγρὸν μόρον σὺν ἀλέοντι·
οὕτω ἐνὶ πόλεσιν πολιότης ὁππότ' ἀλείψῃ,

70. σὺ τὸσον βλάβῃ πολιτείῃ ὅσον ἑαυτόν·
ἀλλ' ὅταν ἡγεμονίᾳ σκηπτοῦχ' ἀπάσθαια ῥέξῃ,
ἄγχι παρεστῇ θάνατ' καὶ μοῖρα κραταιή.
πάντα γὰρ ἐργάσθ' κτ' κόσμον καὶ κτ' μοῖραν
ἀρχῶν, καὶ λέξῃ μάλα ὅσα κελύσθ' ἀνάγκη.

XI.]

75. Ἀπειτῶ ἀνθρώπων μεροπήϊα πρήγματ' ἀκύκλ'·
ἄλλοτε ἄλλα φέρῃ τε καὶ ἄλλοτε ἄλλα κυκλίνδ'·
καὶ τούτων πάντων μία σὺ γέσις ἐστὶν ἀληθῶς,
Κοίρεινε γούν λαῶν προσφερέσσε αἰεὶ ἀμοιβήν·
χρὴ σε σκοπεῖν ταύτῃ καὶ ἔχαι ἀμειψέσθων ἥ περ

80. κ' ἀθάνατον ψαλμοῖς ἡδὲ ἐυεπίησιν αἰεδαίν.

XII.

Βωμολόχους κόλακας καὶ ψωμολέθρους περυσίτους

ὥστε

Τὴν πολυμέλειον τῆ βασιλείας,
 ψυχῶν καὶ πνεύματος δίκην διαπονή-
 χου ἡ ψυχή, ἵνα ταῖς θείαις ἀνταῖς
 αἰεὶ καθάρσεται, καὶ τῶν πραγ-
 μάτων τὰς κρίσεις ἐκείνου διδά-
 σκηται. ὥστε γὰρ οὕτω πρὸς τὰ θε-
 οντα καθαροῦν, ὡς τὸ φυλάσσειν ἐκεί-
 νῳ διαπαντὸς καθαροῦν.

Ὡς περὶ τῶν πλεόντων, ὅταν
 μὲν ὁ ναυτὴς ὀφθαλμῶν μικρὰν φέ-
 ρῃ πρὸς συμπλοῦσι βλάβην. ὅταν
 δὲ αὐτὸς ὁ κυβερνήτης παντὸς ἐργά-
 ζεται τῆ πόλεως διαπολέων. οὕτω
 καὶ ἐν ταῖς πόλεσιν, ἀπὸ μὲν τῶν
 δεχομένων ἀμάρτη, ὥστε τὸ κοινὸν
 πᾶσι, ὅσον ἐαυτὸν ἀδικεῖ. αὐτὸς δὲ
 αὐτὸς ὁ ἄρχων, πάσης ἐργάζεται τῆς
 πολιτείας τὴν βλάβην. ὡς οὖν
 μεγάλας ὑφ' ἐκείνου ἐνθυμίας, εἰς ἡ πα-
 ρίδει τῶν δέοντων, μὴ πολλὰς ἀκρι-
 βείας καὶ λεγέτω πάντα καὶ πράττει.

Κύκλος ἡ τῶν ἀνθρωπίνων πε-
 ριτρέχει πραγμάτων, ἅλλοτε ἄλ-
 λως φέρων αὐτὰ, καὶ πρὸς φέρων.
 καὶ πύτοις ἀνιότης ἐστὶ, τὸ μηδὲν
 τῶν παρόντων ἐν ταυτῇ μόνον.
 δὲ οὖν σε κρατῶν βασιλεῦ, ἐν τῇ
 πύττει ἀκριβέστατα μετὰ βολῇ, ἀμε-
 τήσῃ τῃ ἔχειν τὸν εὐσεβῆ λογισ-
 μόν.

Ἀπερφεύγει τῶν καλῶν καὶ τῶν ἀπα-
 τηλῶν λόγους, ὡς περὶ τῶν καλῶν
 καὶ τῶν ἀπατηλῶν.

Solicitam Imperatoris animā
 speculi in modum abstergi o-
 portet, ut divinis splendoribus
 semper coruscat, rerumque di-
 stincta iudicia inde condiscat :
 Nihil enim adeo facit, quæ per-
 agenda sunt, conspiciere, atque
 custodire eam perpetuo sinece-
 ram.

Sicuti fit apud navigantes,
 quum nauta erat, modicum ad-
 fert navigantibus nocūmentū.
 Quum verò ipse gubernator,
 totius efficit navigii perniciem.
 Sic & in civitatibus, si quis ex
 subditis peccet, non tam Rem-
 pub. quàm seipsum lædit.
 Sin verò ipse princeps, univer-
 sæ infert Reipub. detrimentū.
 Is igitur ut non exiguam red-
 diturus rationem si quid negle-
 xerit eorū quæ factio opus sunt
 cum exquisita diligentia & di-
 citur cuncta & facit.

Circulus quidam humanarū
 revolvitur rerum, qui modò
 sic, modò aliter agitur ipsas
 circumfert. Atque in his inæ-
 qualitas est, eo quòd nihil ex
 præsensibus in eodē statu ma-
 neat. Oportet igitur te, poten-
 tissime Imp. in hac rerum ver-
 satili mutatione, immutabilem
 retinere pietatis cognitionem.

Aversare adulatorum fal-
 laces sermones, ut corvorum
 C 2 rapa-

ὡς περ' οὖν κέραιας γαμφώνυχας ἐξαλέασαι.
 εἰ μὲν τι κέραιον μελανόπτεροι ὄμματα μῦνον
 τῶν νεκρῶν ἀνορύσσουσιν πτερὶ δ' ὀδυνώσασα.
 85. ἀλλὰ ἣ κλεψίνοσι κόλακες Φαῦλοί π βροπί π
 ἤτορα τῶν ζώντων καὶ φάεα ἐξαλαῶσιν,
 εἴα θπαινοῦσιν ῥαλερὰς πὰς πλάκι πρήξας,
 καὶ κατὰ μέμονται αὐτῆς μάλα ἄξιον αἶνον.
 οὕτω βλάπτουσιν ῥέζοντες ἀπάσταλκ θνητούς.

XIII.

90. Χρὴ νόον εὐτακτον βασιλῆα ῥόδρα φυλάσσει.
 ἄσπετ' ἀξιώετόν τε καὶ ἡλεὸν ἦτορ ἐλέγχει.
 χρὴ καὶ τῶν ἀγαθῶν σπουδῇ μεμελημένον αὐτῶν
 πῶς κρατ' οὐ μένων στερὸν κ' ἄρρηκτον ἐσείηται.
 εὖ χρὴ ἐνὶ μεγάλοις ἐχέμεν πεπονημένον ἦτορ.
 95. πῆμασιν οὔτε λυγροῖς παμπύλοις θυμὸν ὀλέσασα.
 ἴδ' ὅτ' ἀνθρώπων μερόων ῥοφὸν ἦτορ ἐλέγχει.

XIIII.

εἴ τις πύλιν κακίλιν πλέσσει ἀεσφόροισι θυμῷ.
 εὖ καὶ ἐφείλ' ἰδύσων φύσιν βαρυπήμονα πλάττει,
 ἢ βιοτῆς παύτης βραχύτητα καὶ ἄχθε' ἀνίησι.
 100. εὖ διαπαιράζει ὑπὲρ ὀφρύ' οὐφ' ἀείρειν,
 καὶ ἐνὶ πολλοῖσιν καὶ ἰφθίμοισιν ἀνάσσει
 ἀνδρεσσιν σεμνὸν κ' ἀειδείκεται αἶμα κερύζων.

τῶν ἀρπακτικῶν τρόπων· οἱ μὲν
 γὰρ τῶν πρὸς τῶν ὁφθαλμῶν ἐξορύτ-
 τουσιν ὁφθαλμούς, οἱ δὲ τῶν τῆς
 ψυχῆς ἐξαμβλύνουσι λογισμούς, μὴ
 συγχωροῦντες ὁρᾶν τὴν τῶν πραγ-
 μάτων ἀλήθειαν. ἢ γὰρ ὁπαινέσιν
 ἔω· ὅτι τὰ φόχου ἀξία, ἢ ψέγει
 πλάκας τὰ ὁπαινῶν κρείττοναι,
 ἵνα δυοῖν γένηται αὐτοῖς ἀμαρτί-
 νηται, ἢ τὸ κακὸν ὁπαινέμενον, ἢ τὸ
 καλὸν ὑβριζόμενον.

Ἴσθιν εἶναι καὶ πάντοτε τὸ βασι-
 λείως τὸ φρόνημα· τὸ γὰρ συμμετα-
 βάλλεσθαι ταῖς τῶν πραγμάτων
 μεταβολαῖς, ἀφαιρέσει ἀβεβαίον
 περὶ τὸν γένεσιν. τὸ δὲ παρὶς ἐν
 πῶς καλοῖς ἐρηρεῖσθαι, ὡς τὸ εὐσε-
 βὲς ὑμῶν ἐσθλὸν καὶ κατὰ τὸν
 μήτε πρὸς ἀλαζονείαν ὑπεραίρε-
 σθαι, μήτε πρὸς ἀνυμνίαν κατὰ φέ-
 ρεσθαι, βεβαιώτων ἐστὶν ἀσφαλῶς,
 καὶ ἀκράδαντον ἐχόντων τὴν ψυ-
 χὴν.

Εἰ τις κεκαθαρισμένος ἔχῃ τὸν
 λογισμὸν ἐκ τῆς ἀνθρωπίνης ἀπά-
 ρτης, καὶ βλέπῃ τὸ σκότατον τῆς ἐαυτοῦ
 φύσεως, τὸ πρὸς βραχυ καὶ ὠκύμορον
 τῆς ἐνταῦθα ζωῆς καὶ τὸν συνελθόν-
 τον τῇ σαρκὶ ῥίπον, εἰς τὸν τὸ ὑπε-
 ρφαιδίας οὐκ ἐμπιστεύει κρημνόν,
 καὶ ἐν ἀξιώματι ἀπαρχὴν ὑψηλῶ.

Ἰπὲρ

rapaces mores : Illi namque
 corporis effodiunt oculos : Isti
 autem animæ hebetant & ob-
 tundunt cogitatus, quum non
 permittant perspicere rerum
 veritatem. Vel enim commen-
 dant nonnunquam, quæ repre-
 hensione digna sunt, vel repre-
 hendunt plerunq; quæ omni
 laude sunt majora, vt de duob.
 alterum ab ipsis committatur,
 vel pravorum laus, vel contu-
 meliosus bonorū contemptus.

Æqualē oportet semper esse
 Imperatoris animū : murati .n.
 pro verum varietatibus, mentis
 instabilis argumentum effici-
 tur. Firmiter autem bonis in-
 hære, qua firmitate pium ve-
 strum corroboratum & fixum
 est imperium, & neque usq; ad
 insolentiam extolli, neq; usq;
 ad animi consternationem deij-
 ci, in tuta veluti basi stabilitorū
 est hominum, inconcussamq;ue
 habentium animam.

Si quis purum habet cogita-
 tum ab humana deceptione,
 perspicitq; suæ naturæ vilitatē,
 brevitatemq; veloci fato obno-
 xia præsentis vitæ, juxta etiā
 carni conjunctas insitasq; sor-
 des, ad superbiam nunquam illa-
 betur præcipitiū, quavis in ex-
 celfo dignitatis fastigio consti-
 tutus. C : Super

XV.

Η ᾧ θεοδείη ὁσίη μάλα κοσμεῖ ἀνακτῶ.
 ἔστι γὰρ ἀνθρώπων μόνον τ' ἀναφαίρετον ὄπλον
 105. ἢ θνητῶν δι' εὐπάκτων βιοτῇ θεοὶ ἰλαοὶ εἰσιν.
 ἢ εὐσεβέων θ' ἀγίας θυσίας ἡμᾶς τε δέχονται.
 δόξα δὲ καὶ ὅλβῳ παῦρον ποδὸς καιρὸν ὀπηδῇ:
 ἀπλόμονον περσίων κλέῳ. Ὀδρανίων ἀρετῇ, ἔτι.

XVI.

Δύσποτον ἔστιν ἐμοὶ ὅττιαν πάχουσιν ὁμοῖα
 110. πῆματ' ἱάπλουτοι καὶ ἀχρήμονες ἐξ ἀνομοίων,
 οἱ μὲν ὑπερσέσις κτεάπεσιν εὖν φίλον ἦτορ
 πέμπουσιν, δι' ἄλλοι φθινύθουσιν ἡλεῖ λιμῶ,
 καὶ δίψῃς κέλεται αὐτοὺς πὺν πίτμον ἐπιπαῖν.
 οἱ δὲ καὶ ἴχουσιν βαθυλήϊα πείρατ' αἰγῆς,
 115. ἄλλοι πῦρ ἔσται τάρσεν ποδὸς οὐχ ἔχουσιν.
 ὀφρα γὰρ δρεπμῆ τε καὶ ἀγλαόδωρ' ὕψι
 ἄμφοιν ἔοσηται, πὸ ἀνώμαλον εἰς ἰσότητ'
 ἀλλάξεις ὁμοῖα. ἰσότης ὁμοῖα παναρίστ.

XVII.

Εν πολέεσσιν ἔφυ καλὰ πάνθ' ὅτε κτερανέεσσι
 120. θνητῆς μουσείων πινυτῶν πινυτοὶ θεράπιντες,
 ἢ ὅταν οἱ βασιλεῖς διδάχῃ πολυῖδριν ἔχουσιν.
 ἐκ γὰρ τῆς διδασκῆς ὑμῶν κράτ' ἐπὶ βέβαιον,
 περήματ' αὖ ὑμῶν πάντες πινυτ' ἔχουσιν.
 ἢ γὰρ τῆς σφίγς φιλότης ἀντίξιον ἄλλων
 125. πολλῶν ποιήσ' ἐπάγουσ' εἰς ἴχνα ἡμῆς.
 δέχῃ καὶ σοφίης ὁ φόβ' ἡμεῶν αὐτοφύτοις,

ὅτι οὐ

ὑπὲρ πάντων τῆς βασιλείας τῆς
ἐνδοξας, τῆς εὐσεβείας τὸ στέμμα τὸν
βασιλεῖα κοσμεῖ· ὁ γὰρ πολὺς
διπύρεται, καὶ ἡ δόξα μετέρεται.
τὸ δὲ καλὸν τῆς ἐξέου πολιτείας
ἀθανάτοις αἰῶσι συμπαρακτείνεται.
καὶ λήθης ὁπείκεται τῶν ἔχοντες
ἴσησι.

Σφόδρόν μοι δοκεῖ ἀποπᾶτον
εἶναι, ὅτι πολὺσι καὶ πένητες ἀν-
θρώποι, ἐξ ἀνομοίαν πραγμάτων
βλάβην πάσχουσιν ὁμοίαν· οἱ μὲν
γὰρ ὑπὸ πᾶς κόρου ἀφαιρήνυνται,
οἱ δὲ ὑπὸ τῆς λιμοῦ ἀφαιρέρον-
ται· καὶ οἱ μὲν κατέχουσιν τὰ κῶ-
μα τὰ πέρατα, οἱ δὲ σὺν ἔχουσιν
πῶς εἴηται τὰ πέλας. ἵνα τῶν
ἁμῶν τῆς υἱείας τύχωσιν, ἀφαι-
ρεῖσθαι καὶ παραδίδωμι τοῦτους περὶ
πῶς καὶ πῶς ἐπέτρεξε πᾶσι ἀνισότη-
τα μετεκτείναν.

Εἴ μοι ἀνεδέχθη τῆς εὐζωί-
ας ὁ χρόνος, ὃν προεῖπε τις τῶν πα-
λαιῶν ἑσπεῖς, ὅτι καὶ φιλόσοφοι βα-
σιλεύουσιν, ἢ βασιλεῖς φιλοσοφίω-
σι. καὶ γὰρ φιλοσοφούντες ἡξιώθητε
τῆς βασιλείας, καὶ βασιλεύσαντες
σὺν διέσσητε φιλοσοφίας. εἰ γὰρ τὸ
φιλεῖν σοφίας, ποῖα φιλοσοφίαν
δέχεται δὲ σοφίας, ὁ τὰ θεοφύλακας,
ὅτι ἐν ταῖς σένοις ὑμῶν ἀφαιρῶντες
ἔχετε,

Super omnia præclara, quæ
regnum habet, pietatis cultusq;
divini corona regem exornat:
Divitiæ namq; evanescent, &
vulgi favor transit: Sola vitæ
Deo placentis gloria immorta-
libus seculis coexistitur, &
trans oblivionis tenebras col-
locat possidentes.

Vehementer mihi videtur
absurdum esse, quod divites &
pauperes homines ex dissimi-
libus rebus detrimentum simile
patiuntur. Illi namq; à copia
rerum perumpuntur: hi verò
famè pereunt. Item illi occu-
pant ultimos mundi terminos,
hi non habent ubi plantas pec-
dum sistant. Ut igitur utraque
pars sanitatis fiat compos, aufe-
rendo & diminuendo eos rege-
re oportet, atque ad æqualita-
tē inæqualitas tranferenda est.

Nostreis temporib. ostensum
est prosperæ vitæ tempus quod
prædixit quidam ex veteribus
futurū, cum vel Philosophi re-
gnarent, vel Reges Philosopharen-
tur. Nam & philosophando
digni habiti regno estis, & re-
gnando à philosophia non de-
scivistis. Si n. amare sapientiā,
efficit philosophiam, principiū
autem sapientiæ Dei est timor,
quæ in pectorib. nostris jugiter
habe-

ἐν σὺ δότη λεγέως ἐρίεντ' ἐνικάτθεο θυμῷ.
γνήσιον, εὐδήλον, καὶ ἐτήτυμον ὅ,τι ἀγορεύω.

XVIII.

- Πρῖνά σε, ὦ βασιλεῦ, βασιλῆα οὐκ ἔζομαι, ἡδὲ
130. ὄρχαμον ἀνθρώπων πάντες παρὶ κῆρ. Φιλῶμι,
ὅς πασῶν κρατεῖς ἀπαλῶν, πάντες τ' ἀνάσσει
ἡδεσι, ζωφροσύνης κ' ἐστεμνύνθῃ ἀκρεμόεσσι
δύφλοις κερυφλὺν εἴχεις τε λυπῶν πολυόλβων.
ἄλλα δ' οὐδ' ἀνὰ δυνάμει δύσασθαι ὑπὸ κῆρας ἀλύξαι,
135. πῶρ διηνεκέως κάρτῃ δ' ἄφθαρτον ἐσείπῃ,
ἄλλα ἐνὶ πύτῃ λυεῖ αἰῶνι δότις.
πῶρ ἢ ἀτλήτων βασάνων ρύεσθαι παναληθῶς.

XIX.

- Εἰ δ' ὑπὸ πασῶν πέλειαν ἐθέλεις ἀραπαῖσθαι,
αὐτὰς ὠφλήσεις πύτων τιλὴν περὶν ὀφέλων.
140. οὐδὲν γὰρ χάριτ' ἔσθ' ὅ,τι γλυκερώτερον ἐν μερόπιοι
τῆς χάριτ' ἔσθ' ὅ,τι χάρις μετόπισθ' ἔσθ' ἂν ἀληθῶς.
ἢ ἢ ὑπερσείῃ δαῖτα δαιμόν κλαυρὸν, ἀτηρὸν
καὶ δολερὸν πολλοῖς πέλεται θῶπιδμα βροπῖσι
αἰμυλίοισι λόγοις καὶ τῆς τέχνης δότατῃσαν.

XX.

- Τὸ κράτ' ἄρ' εὖ σέθεν θεόσπετον καὶ πῖ σεβαστὸν,
145. ὅ,τι κεν ἐθροδοπῖς δυνάμει δηλώσαι αὐτῷ,
κ' αὐτὸς δηλήσῃ ὧν δέχομαι οἷς ἐπαικῆς.
οὐδ' ἐν νικαίῃς τε βίῃ καὶ κάρτεϊ χερῶν,
ὄντως ἀλλ' ὅ,τι δότα καίνεσθαι τῇ ἀάπτῃ
150. καὶ γλυκερὸν ἀράπη· ἀράπης τί ἢ λωῖόν ἐστι;

ἴσας

ἔχετε, εὐδηλον ὡς ἀληθὲς τὸ παρ' ἑμοῦ λεγόμενον.

habebitis, clarum quàm verum sit, quod à medicitur.

Βασιλέα καὶ ἀλήθειαν οὐκ ἔχομεν, ὡς βασιλεύειν καὶ κρατεῖν πάντων ἡδυνῶν διωάμενον, καὶ τὸν εἶφανον τῆς ζωφροσύνης ἀναδησίμενον, καὶ τὴν πεφύραν τῆς δικαιοσύνης ἀμφιασίμενον. ἡ μὲν γὰρ ἄλλη ἐξουσία τὸν θάνατον ἔχει λαίδοχον. ἡ δὲ ταύτη βασιλεία, τὴν ἀθάνατον ζωὴν διαμονεύει. καὶ ἡ μὲν ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ λύεται, ἡ δὲ τῆς αἰωνίου κηλάσεως ῥύεται.

Te revera Imperatorem asserimus, quippe qui & impetrare ac dominari voluptatibus vales, & tum corona castitatis revinctus, tum purpuram justitiæ indutus incedis. Aliis namque potestatibus mors ipsa succedit. Hujuscemodi verò regnum immortalem servat perpetuitatem. Item aliæ hoc in seculo solvuntur, hæc autem à perpetuo supplicio liberatur.

Εἰ τὴν ἐκ πάντων βούλῃ καρποῦσθαι ἡμεῖς, γίνου τοῖς ἀπασιν εὐεργέτης καὶ νός. οὐδὲν γὰρ οὕτω πρὸς εὐνοίαν ἐφέλκεται, ὡς εὐπορία χάρις διδομένη τοῖς χηρίζουσιν. ἡ γὰρ ἀπὸ φόβου γινομένη θεραπεία, κατεπληρωμένη ἐστὶ θαπεία, πεπλοασμένης ἡμῆς ὀνόματι φανακίζουσα οὐδ' αὐτῇ προσωμένχοντες.

Si honore qui ab omnibus profiscitur perfrui vis, præstare communem omnium benefactorem. Nihil .n. adeo attrahit ad benevolentiam, ut beneficii gratia quæ datur indigentibus. Quod .n. ob meum præstatur obsequium, fucata figurataq; est adulatio, ficti honoris titulo fallens eos, qui ipsi animum advertunt.

Σεπὶ δὲ δικαίως ἐστὶν ἡ ὑμῶν βασιλεία, ὅτι τοῖς πολεμοῖσι μὲν δεικνύει τὴν ἐξουσίαν, τοῖς ὑποτακτοῖσι δὲ νέμει φιλανθρωπίαν. καὶ νικῶσι ἐκείνους τῇ δυνάμει τῶν ὀπλῶν, τῇ αὐτῶν ἀγάπῃ τῶν οἰκείων ἡττάται.

Venerandum jure est vestrum imperium, quia hostibus quidem suæ demonstrat potestatis aculeos, subditis verò exhibet humanitatem. Et quum illos vincat armorum vi, igitur charitate vincitur à suis.

ὅσον

D

Quan-

ἔσονται γὰρ περὶ αὐτῶν ἀγαλαίπα θηρία πρέσων,
ἄσονται δὲ οἰκείων ἀγραπτητῶν ἐχθροὶ ἄχρηστοι.

XXI.

- Σώματι μὲν πᾶσιν χαμαὶ ἐρχομένοισι πανόμοιοι
εἰς, ἀτὰρ ἵνεοντι πανυπερτάτῳ αἰνῷ ἐόντι,
155. οὗ γὰρ ὅππῃ ἐυρυχόρῳ πέλεται χθονὶ λαυτῷ ὁμοῖοι.
πύνηκα τρηχεῖαν μὴ χεῖν πλὴν μῆνιν ἀέξαι,
ὥστε θεὸν περὶ μὴ, κ' ἀνθρώπων μὴ μέγα πνέειν.
εἰ γὰρ καὶ λιμῶν μέγα δείκνυται ἔλλαχες αὐτῶν,
ἀλλὰ μινυτὰδι χοῖκῆς χθονὸς αἶμα καμίζουσιν.
160. ἄραγε πάντες γλυκερῶν ἰσότητι ὁπίσσεις.

XXII.

- Τοὺς δὲ φράζοντας πυκινῶ καὶ μῆνιν δέξιν
τέρζον, οὗ κέλακας μιζῶν τὰ μίση, ἀπάνυσται
οἱ μὲν δὲ φράζοντες πολυφέρτετα τῇ βασιλείῃ,
οἱ δὲ ἑαυτοῖσιν τὰ χεῖρισμα πάντ' ἀγορῶνται.
165. Σώματι δὲ ἡδὲ σκιῇ μάλα ἔκελοι, αὐτὸ βασιλῆων
πάντα κλείουσι σμάρτασιν περήγμετα θεοῖς.

XXIII.

- Τοῖσδε γίνου σέθεν δμῶεσσιν ὁτρηροῖς.
οἷόν σοι γλίχεται θεὸν ὑψίστων ἐσπεῖ.
αἰνῶ γὰρ ποσὶ θεὸς ἐστὶν ἴστω δποῖσιν
170. πλὴν χάριν, ἢ μᾶλλον πλὴν μέγιστα πόρεα ἀμοιβῶν.
χεῖνός τοῦν πῶσιν κ' ἀγανώτατ' ἔσεται αἰνῶ,
ἀμφὶ τε τοῖς αὐτοῖς οἰκλήμον δαίσεσσι ἤτρ.

XXIV.

Ὡππερ πρὸς ἐνοπίας ἀναφαίνῃ ἀληθεῖς ἐσπέρει

Φαιδρᾶς

ὅσον γὰρ θηρίου καὶ περὶ αὐτὸ τὸ μέ-
τρον, τοσούτων ἀμφοτέρων ἡγάπη τὸ
ἀξίωμα.

Τῇ μὲν δὲ οὐσίᾳ τὸ ζώματι ἴσθι
παντὶ ἀνθρώπῳ ὁ βασιλεὺς, τῇ δὲ
ἐξουσίᾳ τὸ ἀξίωματι ὁμοίως ἐστὶ
τῷ ὅτι πάντων θεῶν. οὐκ ἔχει γὰρ
ὅτι γῆς ὑψηλότατον. καὶ πίνω
αὐτὸν καὶ ὡς θεὸν μὴ ὀργίζεσθαι,
καὶ ὡς θνητὸν μὴ ὀφθαλμίζεσθαι, εἰ γὰρ
εἰκόνη θεϊκῇ πέριχται, ἀλλὰ καὶ
εἰκόνη χυτικῇ συμπεπλεκται, δι' ἧς
ἐκλειδασκεται τῷ περὶ πάντας ἰσ-
τήα.

Αποδέχεται δὲ τὸ ζῷον συμ-
βουλεύειν ἐθέλοντας, ἀλλὰ μὴ οὐκ
κατακλύειν ἐκάστη ἀνδρῶν. οἱ
μὲν γὰρ τὸ συμφέρον σωροῦσιν ἐν
ἀληθείᾳ, οἱ δὲ περὶ τὸ δοκεῖν
τοῖς κατὰ τὴν ἀφορῶσι, καὶ τὰν
ζωμάτων περὶ σκιάς μιμούμενοι,
τοῖς παρ' αὐτῶν λεγομένοις σι-
δουσι.

Τοῦτο δὲ γινώσκει οὐδὲν ὅτι οἱ
κέρας, οἷον εὐχὴ τοῦ περὶ δεσπότην γε-
νέσθαι. ὡς γὰρ ἀκούμεθα, ἀκούσθη-
σόμεθα, καὶ ὡς δρῶμεν, ὁραθήσμε-
θα ὑπὸ τῷ θεῷ καὶ παντοφύρου
βλέμεσθαι. προσεγγινώμεθα τῷ
τῷ ἐλέφ. τὸν ἔλεον, ἵνα τῷ ὁμοίῳ τὸ
ὅμοιον ἀντιλάβωμεν.

Ὁμοῖον τὸ ἀκριβὲς τῶν κατὰ τὴν
τοῖ-

Quantum enim feræ & ovīs in-
terfiliū est, tantum esse inter
eos discrimen arbitratur.

Essentia corporis & qualis est
cuiuslibet homini Imperator, po-
testate autem dignitatis cuncto-
rum præsidi Deo. Non enim
habet in terris se quencquam
altiozem. Oportet igitur ipsum
ut Deum non irasci, ut mortale
non efferi. Nam eisi effigie di-
vina honoratus est, at pulvere
tamen terreno connexus est;
quo edocetur, ut erga omnes
servet & qualitem.

Accepta eos, qui bonorum te
confiliorum admonitū volunt,
non eos qui adulari sapenume-
ro student. Illi enim, quod re-
vera expedit, perspiciunt: hi
verò ad ea, quæ placent poten-
tibus, respiciunt, corporumq;
umbras imitantes, singulis eo-
rum dictis applaudunt.

Talem te præsta erga tuos
famulos, qualem opas erga te
dominum esse. Prout enim au-
dimus, audiemur, & ut respici-
mus, respiciemur a divino cun-
ctaq; obtuente aspectu. Prio-
res igitur nos misericordiæ
misericordiam conferamus, ut
pari par recipiamus.

Sicut exquisita specula
D 2 tales

175. οὕτω ἄρ' ἡμετέροις ἰνδάκτεται ὑψιθρόνοις

Ælian lib.

Paulus. in τούτῳ δὲ ἰσχύει ὁ Θεὸς ἐν νεφέλῃσιν ἀγύηαι.
Messen ist

Messen. &

Pind. Sch.

by nro 4.

Pyrbior.

XXV.

Δηρὸν βουλᾶν μὴ ὅπως μάλα μῶρα πέληται.

180. καὶ πάντες ἐκπέλειν, ἃ σε μὴ μετέπειτ' ἀνίησι.

ἔστι δὲ τοῖς πολλοῖς θνητοῖς περὶ τὴν κάκιστον.

εἰ δὲ ἡσ. ὁρμαίνει τὰ κτ^η φρένα καὶ κτ^η θυμὸν

πήματα παντοδοπῆς Ἰφαιρῆς τῆς ἐκ προπτείας.

ἡσυχία τῆς βουλῆς τότε γινώσεται εὐφροσύνης,

185. ὡς καὶ τῶν νεύσων πολλῶν ἀφθεῖς δολιθῶν

Σύμφορα δὲ τῆς πωλείας ἡμεροέσης.

Δὲ πίνω, βασιλεῦ πειδέξιε δῆνεσι χαλαῖς

α' ευχῆς καὶ ὁσίης προσφερέσθαι κόσμῳ ἐρδυνᾶν.

XXVI.

Καὶ περ διοικήσεις ἐπὶ βασιλείῳιον ἄρχω.

190. εἰ παρορᾷν ἐθέλεις, καὶ μὴ παρορᾷν τὰ ἀνάγκη.

ἐν σοὶ τὸ Σμικρὸν μὴ Σμικρὸν τῆς ἀγέλης

τῶν ὑποχειρίων, ὅτε ῥήματα τῶ βασιλῆος

ταυτὰ δὲ κελεύει πρὸς πολλοῖς κάρτε· ἔχουσιν.

XXVII.

OUTER

παιῦτες δέκνυνσι πᾶς τῶν περὶ ὧπων
ἐμφάσας, οἷά περ ἐστὶ τὰ πρῶτα τυπα,
φαιδρά μὲν τῶν φαιδρῶμομένων,
στυθρῶπα δὲ τῶν στυθρῶπαζόντων.
οὕτω καὶ ἡ δικαία τῶ θεοῦ κρίσις,
ταῖς ἡμετέραις πράξεσιν ἐξομοῦν.
οἷά περ γὰρ αὐτῇ τὰ παρ' ἡμῶν εἰργα-
μένα, παιῦται ἡμῖν ἐκ τῶν ὁμοίων
παρέχεται

Βαλὺς μὲν τὰ πρακτικὰ βραδείως,
ἐκτέλει δὲ τὰ κερθέντα σπουδαίως.
ὅτι καὶ λίαν ἐστὶ φραγερὸν, τὸ ἐν πῖσι
πράγμασιν ἀπερίσκεπτον. εἰ γὰρ τὰ
ἐξ ἀβελίας ἰς ἐννοήσας κακὰ, τότε
γνώσκει καλῶς τῆς εὐβελίας τὰ
κρήσιμα, ὥς καὶ πλὴν ὑγείας πλὴν
χάριν, μὲν πλὴν πείραν τῆς νόσου.
δὲ πίνω, εὐφρονέσασθαι βασιλεῦ, καὶ
βαλὴ πνευτώτερα, καὶ εὐχῇ πνευ-
τώτερα, ἐξεργασθῆναι ἀκριβῶς τὰ συ-
νοίστανται τῶ κόσμῳ.

Λεῖτα διοικήσας πλὴν ἀγαθῶ σου
βασιλείαν, εἰ πάντα σπουδάζεις ἐφο-
ρεῖν, καὶ μηδὲν ἀνέχῃ παρορᾶν. ὅτι
γὰρ μικρὸν ὅτι σοι, ὅπερ μικρὸν εἶναι
δοκεῖ ἐν συγκρίσει τῶν ὧν. ὅτι καὶ
ῥῆμα βασιλέων ψαλόν, με-
γάλῳ ἔχει παρὰ πάντων ἰσχύ.

Σαυτῶ

tales monstrant vultuū apparen-
tia, qualia ipsa sunt archetypa,
nitidas videlicet nitentium, tri-
stes autem tristantium. Eodem
pacto justum Dei iudicium ro-
stris actionibus assimilatur.
Qualia enim sunt, quæ a nobis
præstantur, talia ipse nobis par
pari referens exhibet.

Consulta quæ agenda sunt
cunctanter, exequere autē quæ
decreveris, maturè. Quoni-
m periculosum est admodum in-
considerata in rebus temeritas.
Si quis .m., quæ ex inconsulta
mente proveniunt, mala, conci-
piat animo, facile cognoscer
boni consilii commoda, non se-
cus ac qui sanitatis dotem post
ægroratiōis experimentum
persentiscit. Debes igitur, Cor-
datissime Rex, tum consilio
prudētiore, tum precibus ad
Deū impensiorib. exquirere di-
ligenter, quæ mundo sunt pro-
futura.

Optimè reges egregium tuū
imperium, si omnia des operā
perspicere, nec negligere pati-
are quicquam. Non enim par-
vum est in te, quod parvum es-
se videtur comparatione tuo-
rum. Quoniam vel exile Im-
peratoris verbum & minimum,
ingentem obtinet apud omnes
vim,

D 3 Tibi

Τῆς χειρὸν πλεῖστος χηρῶν οἴκησιν ἀνάγκη
 195. ἐσθλὴν ἐσθλὸν ἀνὰ πλὴν τραφερίῳ π. καὶ ὑπερίῳ
 οὕτω πανσυνδὴ πὰ ἀμεμφεῖα θεοῦ σεβάσας,
 ἡδὲ σέθεν λαὸς δρηστήριον ἔργον ὑφαίνειν
 ἀσκήσας, κ' αὐτὸς μάλα δρηὸν παῖτα φυλάξας.

X XVIII.

Ἰσὺν ἄρ. ἀμπλακίην πλέσται ἀεσίφρονι θυμῷ,
 200. μὴ καὶ δπειροῦσθαι βέζοντα ἀπαόδαλα ἔργα.
 καὶν γάρ τις τέμνη ὁσίως βιότιο κέλδθον
 εἰν ἱνι ευρυχόρῳ πὰ ἄσπῃ, καὶ ἀνέχεται
 ἡμᾶρ ὅτ' ἡμᾶρ ἀλιτροπῆς μεμελημέριον ἀνδρός.
 δούλῃ ἀμπλακίης Ὀφθαλμοῦ ὁ σωεργὸς ἐσθλῇται.
 205. ἄνδρα αἰνεῖσθαι εἰ βούλει ὄρχαμ' ἀνδρῶν,
 πάντα γέρας ὁμῶς καὶ ὅς αἴσιμα ἔργα ἀνύτῃ,
 πῖντα χ' ὁμῶς σύξας ἔρδοντα ἀμάλιχα ἔργα.

XXIX.

Σύμφρον ἔστιν ἄραν φέξαι ὁαριεῦσιν ἀτηρῶν,
 κ' σὺ μὲν πῖς αὐτοῖς γλυκερίῳ φιμότῃ βαλέας.
 210. ὅτε ἀλιτρονόοις κομιδῇ ἀνδρῶν ὁμιλᾷ,
 ἢ κακὰ ναι παῖχας, ἢ βυσοδομδέμεν ἀσκή.
 ὅστις ἄρ' ἀν' ἰδέσθαι ὅτ' πῖς ἀγαθοῖσι μενοινᾷ
 ὁρθλῶ πλὴν πῖς καὶ ὄρκια σωθεσίων,
 χηρῶν παρ' ἑστέμεν πὰ ἀπαόδαλα πῖντα ἐάσας.

XXX.

215. Πρὸς γὰρ πᾶς πηξέας Ὀφθαλμοῦ, ἐγκέσμιον δελῶ
 ἴχων, ὦ βασιλεῦ, μὴ χεῖρ δολομήτῃ ἀνδρός,
 πὰ τῆς ἀμπλακίης βασιπῆμον αὐτὸς ὑφέξεις
 πῖν λόγον ἀσκήσας ἐστέμεν. πῖς χηρῶν.

δεχόν-

Σαυτὰς ἡ τὸ φυλάξαι τοῦ νό-
μου ὅτι ἔστι ἀνάγκη, ὡς μὴ ἔχων
ὅτι γῆς τὸ δυνάμειον ἀναγκάζει.
οὕτω γὰρ καὶ τῶν νόμων ἐπιδείξας
τὸ σέβειν, αὐτὸς περὶ τῶν ἄλλων
ποῦτος αἰδοῦμεν, καὶ τοῖς ὑπο-
κείμεναι φανήσεται τὸ παρανομεῖν ἐκ
ἀκινδυνῶν.

Ἰσὺν τὸ πημελεῖν τὰ μὴ κα-
λῶν τοῦ πημελεῖν λογίζου.
καὶ γὰρ ὡς πολιτὸν μὴ ἐνθέσμως
ἀνέχεται, ὅτι τῶν βιέντων ἀθέσμως,
συνεργὸς τῶν κακῶν παρὰ θεῷ κρινεῖ.
εἰ δὲ βούλη διττῶς εὐδοκίῃ, καὶ
τοῦ πὲρ καλῶν πεινῶν περὶ
καὶ τοῖς τὰ χείρῃ δρῶσιν ἐπι-
τήμει.

Λίαν Συμφέρειν ὑπολαμβάνω,
τὸ φέρειν πᾶς τὸ κακὸν συνδαιτή-
σης. πᾶν γὰρ συνόντι πάντοτε ἀνθρώ-
ποις πνηροῖς, ἢ παθεῖν ἢ μὲν
ἀνάγκη ἢ πνηρόν. ὁ δὲ τοῖς ἀρετοῖς
συνδαιτών, ἢ μίμησιν τῶν καλῶν
ἐκδιδάσκειται, ἢ μίμωσιν τῶν κακῶν
ἐκποδίσσεται.

Εὐκρίτους ὑπὸ θεοῦ πιστευθεὶς
βασιλεὺς, μηδὲν χρεὼ τῶν πνη-
ρῶν περὶ τῶν πραγμάτων
διοικήσης. ὡν γὰρ ἂν ἐκείνοι κα-
κῶς διαπράττωνται, λόγον ὑφείκει
θεῷ ὁ πᾶν ἰσχυρὸς αὐτοῖς δεδοκώς.

μτ

Tibi ipse custodiendi leges
imponere necessitatē, quum non
habeas in terris, qui te possit
cogere. Si .n. tum legum præ-
te feres cultum ipse, ante alios
eas reverendo, tum subditis
constabit, legū prævaricationē
periculi non esse immunem.

Peccare & non cohibere pec-
cantes, idem esse existima. Si
quis .n. in civitate vitam qui-
dem ipse traducat eque, toleret
autem iniquē viventes, focius
malorū apud Deum judicatur.
Quod si velis bifariam appro-
bati, ut pulcherrima quæque
gerentes honora, ita teterrima
patrantibus succense.

Expedire admodum arbi-
tror, effugere pravorum contu-
bernia. Qui enim hominibus
improbis semper versatur, eum
vel pati vel discere malum ali-
quid necesse est. Qui verò unā
cum bonis degit, vel imitatio-
nem honestorum edocetur, vel
diminutionem vitiorum con-
discit.

Terrarum orbis à Deo quum
concredidit tibi sit regnum, cave-
ne aliquo utaris ex pravis ad-
rerum administrationes. Quæ
enim pravi perperam fecerint,
eorum rationē reddet Deo, qui
peccandi facultatē ipsis indul-
serit.

ῥεχόντων πίνωυ παρολή παρὰ σοῖο ἐσεῖμαι.

XXXI.

220. Τῶν καὶ τῶν ἐχθρῶν κεχολῶαζ ἀμπλακιάων,
τῶν καὶ ἐπὶν σέθεν περὶ κῆρ, ἐλάσμευ Φιλῆσται.
οἷομαι ἡνεκέως πάντεςσιν πῆμα ὁμοιον.
ἡναιώς δεῖ γὰρ τὸ πρῆπον περικαλὲς ἀμυῖας,
μήτε κακὰς πρῆξεις τίσεσται, μήτ' ὀπίπασται
225. πλὴν γάρειν ἢ πίπιν, ἧς εὐλογίησιν ἀμείβειν.

XXXII.

- Οὐ γὰρ ἡναιούς καὶ ἀμύμνας ἡγοῦ ἐταίρους
ἔμμεν ὀπαινούντες παρὰ ζα λεχθέντα ἄπιντα,
ἀλλὰ δικάζοντες τὰ κρίματα πάντα ἀμέμπτως,
ἡδὲ σωηδομένους ὅτι ἐργασίαν εὐσεβέεσιν,
230. καὶ π ἀκηχεμένους ὅτι πρῆμασι τοῖς ἀδίκουσι.
οὗτοι γὰρ πρὸς καὶ ἀμύμνους εἰσιν ἐταῖροι.

XXXIII.

- Οὐκ ἔστι μὴ ζέοθεν μεγαλόφρονα θυμὸν ἀμείψαι
τὸ κράτεος ἵετον, ἀλλ' ὡς ὀπίκηρον ἀμυῶν,
τὸν νόον εἰς ἔργοις ἔχει τοῖς τρεπλοῖσιν ἄτρεπτον,
235. μήτε ἐνὶ μεσάλοις πεποτημένον ἤτοι ὀπίσσεως,
μήτ' ἐνὶ πλαγκτωσῆς κραδίῳ δάφουσιν ἀνία.

XXXIV.

Χρυσὸς ἡμῆας ὑπὸ τέχνης ἄλλοτε ἄλλα
ἄνεκα τῶν κόσμων καὶ ποικίλα σχήματα αἰρεῖ,
αὐτὸς χ' ὡς πρῶτον, μιμνάζει πλὴν φύσιν αὐτῆς.

οὕτως

μή πολλῆς οὖν ἐξετάσεως αἰτῶν
δεχόντων περὶ βολαὴ γινέσθωσαν.

Ἰσὺν νομίζω κακὸν, καὶ τῶν ἐχ-
θρῶν θυμοῦν τῶν κακουργίαις, καὶ
τῶν φίλων φιλῶν τῶν καλα-
κείαις. δὲ γὰρ πρὸς ἐκατέρους γυ-
ναίως ἀντίσταθ, καὶ τὴν πρὸς πᾶν
μηδαιμῶς ἀφίσταθ, μήτε πλὴν ἀλό-
γιστον ἐκείνων δυσμείαν ἀμυνό-
μενον, μήτε πλὴν ὀπίσθασιν πύτων
εὐμείαν ἀμαρτόμενον.

Ἡρὸς τούτης εἶναι φίλους ἀλή-
θεστῆς, μὴ οὖν ὀπίσθας ἀπαν-
τα τὰ παρὰ τὴν λέγμενα, ἀλλὰ οὖν
κεῖν δικάια πάντα πράττειν ἀνα-
σταθῶντες, καὶ σωτηρομένους μὲν ὀπί-
σθας χρηστέροις, ὀπίσθινά τινες ὅ-
τι πῶς ἐναντίοις. οὗτοι γὰρ ὅλως
ἀψιδεστάτης φιλίας δεικνύουσι
πικρῆς.

Μὴ μετὰ βαλλέτω σοὶ πλὴν μεγαλό-
φρονα γνώμην τῆς ὀπίσθας ταύτης
σωστέας ὁ ὄγκος, ἀλλὰ ὡς ὀπί-
σθας διέπων δεχθῆναι, ἀντιπῶν ἐχε-
τὴν ἐν πρᾶγμα πρᾶττοις, μήτε ἐν
ταῖς ἐνθυμίαις ἐξυψέμεν, μήτε
ἐν ταῖς ἀθυμίαις ἀπεινέμεν.

Ὡς περὶ χρυσὸς ἄλλοτε ἄλλοις ὑπὸ
τῆς τέχνης μετατυπύμεν, καὶ πρὸς
ἀλλὰ φερεται ὡς μίαν εἶδη μεταποιέμε-
ν, ὅπερ ἐστὶν ἀφαιρέσει, καὶ τροπῇ
οὐκ

ferit. Multa igitur cum per-
scrutatione magistratuum pro-
motiones fiant oportet.

Aequale reor esse malum, &
inimicorum excandescere fla-
gitiis, & amicorum permulceri
blanditiis. Oportet .n. vtrisque
fortiter resistere, nec usquam a
decoro discedere, neque irratio-
nabilem eorum malevolentiam
ulciscendo, neque fictitiam ho-
rum benevolentiam renume-
rando.

Existima verissimos amicos,
non qui laudent omnia, quae
dicantur abs te, sed qui nihil non
integro iudicio facere contem-
dunt, sic ut gratulentur tibi, si
bene, tristenter contra si perpe-
ram dixeris fecerisve. Hi enim
revera ab omni fraude abhor-
rentis amicitiae prae se ferunt in-
diciū.

Ne mutet tibi magnanimam
mentem, terrenae huius pote-
statis moles, sed ut fragilem fa-
ctoq; obnoxium regens princi-
patum, immutabilem habeto
mentem in rebus mutabilibus,
nimia neque laetitia te surrigens,
neque in castitia vilescens.

Sicut aurum quamvis modò
sic modò aliter ab arte transfi-
guretur, atque ad varias orna-
mentorum species transforme-
tur, permanet tamē id quod est,

E nec

240. οὕτως, ὃ βασιλεῦ πανυπέρεταπ, ἄλλο ἀμείβεις.
πὲρ κράτῳ ἐξ ἄλλου, κατεκάρην κ' αὐτὸς ἐν αὐτῷ
πρήγμασιν σὸ μίμνεις, ἀμετάτροπον ἦπερ ἐλαύνων.

XXXV.

Τῇμῳ πῶν πάντων κρατεῖς πάνποσι τ' ἀνάσσει.
νόστιον κινδύνου, ὅταν ἀνθρώποισιν ἐπίμοις.
245. πολλάκι γὰρ πλύπημον πῆμ', ἀνέτοιμον ἔχουσιν.
δεσμῷσι ἀλλὰ κράτῳ πεπεδημένον εὐλοχιάων,
πῶν περὶ σφραγῆν πρὸς κείραντον ἴφι κερμίδι.

XXXVI.

Ὁφρα σέθεν κάρτος παναοίδιμον αἰὲν ἔσηται,
ὅσον πῆς λαοῖς τρηχέαν μιλῶν ἀέξεις.
250. πλαζμοῖσι, τίσον σοι ἀπατάλλον ἐνωπῇ.
σὸδαίς γὰρ διώαται ποσοῦτον κάρτῳ ἔχοντα
εὐθύνην, ἐμὴ αὐτῷ τ' ἐν σῆτησιν ἦτορ,
ὃ τριμερῶς κερμίδι πὲν ἀλιτραίνοντα ἐγείρει.

XXXVII.

Ισχυρὸν πῶν πολλῶν τε βίῳ κρατερῇφι κερμίσας.
255. καδδιδώαμιν κράτῳ πύπιο δοτῆρα μιμείδω.
ἐ γὰρ ἔχη καλῇ θεόπρασον ἐν ἐκόνι μόρφω,
καὶ διὰ ἀθανάτου θνητοῖς πάνποσιν ἀνάσσει,
ἐν πύτῳ αὐτὸν μάλα δεῖ τε μάλισται μιμείδω,
ὁφρα ἔλη λαὸν σφραγίσμεροτ' οἰκλῶ ἀπαντα.

XXXVIII.

260. Τῆς ἐνεργείας τὰ χεῖματ' ἀλλὰ ἀγῆρα
ἄλλον τ' πολῶν, μάλα δηρὸν περὶ τῷ ἡμᾶς.

αὐτὰ

οὐχ ὑπομείψ· οὐτα καὶ αὐτὸς ἐν-
κλείεται βασιλεὺς, ἄλλω ἐξ ἄλλης
ἀμέλειαν δέχων, φησὶς ὅτι καὶ αὐ-
τὸν πῶς ἀνωτάτω ἡμῶν, ὁ αὐτὸς
ἀγαμέμνων ἐν τοῖς αὐτοῖς πράγ-
μασιν, ἀναλλοίωτον ἔχων ἐν τῇ καλῇ
τῇ φρόνημα.

Νόμιζε τότε βασιλεύειν ἀσφα-
λῶς ὅταν ἐκόντων ἀνάσῃς τῷ ἀνθρώ-
πων. πὲρ δὲ ἀκροσῶς ὑποτασσόμε-
νον, ἡσυχάζει καὶ τοῦ λαοῦ μόνον. πὲρ
δὲ τοῖς θεομοῖς τῆς εὐνοίας κρατού-
μενον, βεβαίαν ἔχει πρὸς τὸν κρα-
τὸν πῶς ἐπιτελεῖται.

Ἰνα πὲρ κρατῶν τῆς βασιλείας ποι-
ήσῃς αἰδιδμον, ὅσων ἔχῃς καὶ πᾶν
ὑποτασσόμενον ἀμετακινούντων ὁρῶν, π-
ραῖτον ἔχειν καὶ τῷ κρατὶ πλεονε-
μελεῖν ἐξίον. ὁ δὲ καὶ ἰσχύς
τῷ ἐν ἐξουσίᾳ τηλικαύτῃ παρδέναι,
εἰ μὴ λογισμὸς οἰκῆται, ἐξ αὐτῶν τῶν
πλεονεμελεῖν καὶ κινῶμεν.

Ὁ μεράλης ἐξουσίας ὁππότε λαοῦ-
μεν, τὸ δοτῆρα τῆς ἐξουσίας μιμή-
σθαι καὶ διδάσκειν. εἰ γὰρ πῶς τῇ εἰκόνα
φέρῃ τῶν ὁππότε πάντων θεῶν, καὶ δι' αὐ-
τῶν κατέχει πᾶν ὁππότε πάντων δέχων,
ἐν πύτῳ δὲ μάλα τὸν θεὸν μιμή-
σται, ἐν μηδὲν ἡγήσεται τῶν ἐλεῖν
πολιτῶν.

Ἰπὲρ χρυσίον καὶ λίθον τίμιον
τῆς εὐπείας πᾶν πολὺτον ἐαυτοῖς
ἡσυχαι-

nec mutationem patitur: Sic
ipse quoq; inclynissime Impe-
rator, licet aliud ex alio per
gradus obtinueris regimé, per-
venerisq; ad ipsum supremum
honoré, idem tamen permanes
non in eisdem rebus immutabi-
lem continens in officio animū.

Existima tunc demum te tu-
tò regnare, quum volentibus
imperas hominibus. Quod .n.
invito animo subijcitur, seditio-
nibus fluctuat arrepta occasio-
ne. Quod verò legib. Lenevo-
lentiæ regitur, stabilem servat
erga rectorem obedientiam.

Ut dominium imperii tui fa-
cias decantabile, quantam ha-
bes adversus subditos peccan-
tes iram, tantam habendam esse
tibi adversus teipsum peccantē
censeto. Nemo .n. valet tantā
pollentem potestate corrigere,
nisi ratio propria, quæ ex ipso
peccante moveatur.

Magnam qui potestatem ad-
eptus est, largitorem potestatis
imitetur pro viribus. Si enim
imaginem gestat rerū præsidis
Dei, atq; per ipsum continet re-
rū principatum, in eo maximè
imitabitur Deum, ut non existi-
met quicquam misericordia
pretiosius.

Super aurū & lapidem pre-
tiosū, beneficentia divitias nobis
E 2 veluti

αὐτὰ γὰρ ἐν πάσῃ βίῳ τῇ ἰαίνει ἀληθῶς
 ἐλπίδι ἐσπομένης γλυκύτητι, ἀπέρμονι αὐτὰρ
 πῶς γλυκύτῃ φέρει πάρα μακροζυμῶ ἀγαυοῖ.
 265. νῦν περὶ τοῦ ἡμᾶς παρεόντ' ὥς μή τι πρὸς ἡμᾶς.
 οὐκ οὐν κηληθμῶ θνητὸς ἐπιτερέπειται ἡμᾶς.

XXXIX.

Τοῖς ἐπὶ δάνεσιν καλοῖς σπούδαζε ἀμείβειν
 τοῦ μὲν εὐνοίας σέθεν τὸ κέλευσμα καὶ ἐφελμῆν
 πύθμενους. οὕτως ἡδυνῆς κρῆντορας ἄφνω,
 270. καὶ κακῶς μηχανῆς Φαυλοῦς αἰψήρ' ἀποτρέψας.
 πάντων τῶν ἔργων ἡ ὑπέρροπτος ἔστι ἀμοιβή.

XI.

Πάντων κεδνόπαιον καὶ ὑπέρροπον ἡ βασιλεία,
 καὶ τότε ποιῶνται πέλεται μάλα, ὅτῃ τὸ καλὸν
 ἔχων οὐδ' ἔρδει βρυερ' ἔργα κακῶς ἀφίησι
 275. τὰ νόον, ἡδὲ ὁμῶς μὴ ἀπάσταλα βυσοδομοῦν
 ἀλλὰ ἀὰ λαοὺς τοῖς ὑπέρροποις δικάζει
 θησμοῖς, ἐυγνώμων καὶ ἡπῶς ὡς θεὸς αὐτός.

XLI.

Πᾶσι δίκαια νέμειν, μηδὲ κελῖν ἐς χάριν ἔλκειν,
 μήτε χαλεζόμεναι διὰ μέγιστα φαιδρὰ φίλοις,
 280. μήτε ἀπεχθόμεναι διὰ ἔχθεα λυγρὰ ὑβριστεῖς.
 ἔστι γὰρ ἀμφοτέρων καὶ ἀπάσταλον ἡδὲ ἀλιτρεῖν,

καὶ

ἡλευρώμεν. πὺν καὶ ὧδε κα-
 τυφραίνοντα ἢ ἐλπίδι τῆς μελ-
 λουσης διαλαύσεως καὶ καὶ καὶ γλυ-
 καίνοντα τῇ πείρᾳ τῆς ἐλπιόμενης
 καὶ φερόμεν. τὸ ἵν' οὕτως περὶ ἡμῶν,
 ὡς οὐδὲν πρὸς ἡμᾶς, μὴ περὶ τῶν
 ἡμῶν.

Σπούδατε λαμβανέμεν ἀμεί-
 βουται δωρεαίς οὐδὲ μετ' εὐνοίας ποι-
 ῶντας πὺν παρὰ ἑαυτοῦ ἡδόμενα.
 πῦν γὰρ τὰ πρόφα, καὶ τῶν ἀγα-
 θῶν ὁπταζήσης τῶν περὶ ἡμῶν, καὶ
 οὐδὲν πονηρὸς διδάξεις μεταχειρῆν
 τῶν κακίων. τὸ γὰρ τῶν αὐτῶν ἀξι-
 ῶνται οὐδὲ μὴ τὰ αὐτὰ ποιῶντας,
 ἄγαθον ἐστὶν ἀξέμενον.

Τιμωτάτων πάντων ἐστὶν ἡ βασι-
 λεία. τότε ἢ μάλα πικρὸν ἐστὶν,
 ὅταν ὁ πῦν περικέμεν τὸ κράτος,
 μὴ πρὸς αὐτῶν δέξαι, ἀλλὰ πρὸς
 ἐπικειμένην βλέπει, τὸ μὲν δὲ πᾶν
 θρωπὸν ὡς ἡμεῖς δὲ πᾶν φερόμε-
 νον, τὸ ἢ φιλόανθρωπον, ὡς ἡμεῖς κε-
 λον ἐνδεκνύμεν.

Ἰσως πρὸς τὴν φίλους καὶ ἐχθροὺς
 πῦν πᾶς, κέρσις μὴτε πῶς εὐνοῦσι
 χαλερόμεν. διὰ τῶν εὐνοῦσι, μὴτε
 πῶς δυσμενέσιν ἀνηγάμεν. δι'
 ἀπείχου. ὅταν δὲ τῆς αὐτῆς ἐστὶν

ἀπ-

veluti thesaurum recondamus.
 Illæ namq; hîc in præfenti vi-
 ta obiectant spe futura fructio-
 nis, & ibi in futura dulcedinem
 adferunt, experimento gustuq;
 speratæ beatitudinis. Quæ ve-
 rò nunc circa nos apparent, tan-
 quam nihil ad nos pertinentia,
 ne nos nimium oblectent.

Da operam ut eos splendi-
 dioribus demerearis remune-
 rationibus, qui cum benevolen-
 tia capessunt, quæ mandantur
 abs te. Hoc .n. pacto & bono-
 rum augebis alacritatē, & ma-
 los docebis ut dediscant maliti-
 am. Eisdem enim censeri di-
 gnos, qui non eadem faciunt,
 nimis nefariam est.

Pretiosissimum omnium est,
 imperium: tunc verò vel maxi-
 mè hujuscemodi est, quum hac
 qui circumdatus est potestate,
 non ad pertinacem & temera-
 riam sævitiam propensus sit,
 sed ad æquitatem respiciat, in-
 clementiam ut ferinam aver-
 sando, humanitatem ut Deo si-
 milem præ se ferendo.

Æqua lance tam ad amicos
 quam inimicos vergeus judi-
 candi munus obito, neq; benè
 sentientibus de te gratificans ob
 benevolentiam, neq; maleuolis
 resistens propter inimicitias:
 quoniam ejusdem absurditatis

E 3 est

καὶ ἄδικον Φαῦλον σκολιῇσι δίκῃσι δικαιοῦν,
καὶ τ' ἀδικεῖν ἀγαθὸν τε καὶ ἔυλογον ἢ δὲ δίκαιον,
αὐτὸς καὶ πελεθεῖ σέθεν Φίλῳ, οὗτ' ἀπεχθής.
285. ἔστι γὰρ ἀμπλακίη βαρυπήμων ἀμφοτέρωθεν.

XLII.

Δεῖ μάλ' ἀκουέμεναι κείμενους ἀληθεῖ μύθῳ.
ἔστι γὰρ δρεαλέον χαλεπὸν θ' ἔυρημα δίκαιον,
ρήϊδῃως φάρα ἀνοήμονας ἢ δὲ ἀφράστους.
αὐτὸ δὲ χ' ὑπερφιάλων σκολιῶν τι ἀφέντες ἐρίμην
290. μύθων τῶν μερόπων, εἰς πλὴν βαρύντη ἀτρεπέων
καὶ τε δρεαίων πρᾶπίδων βάλλωσιν ἑαυτοῦς,
οὕτω λυκέως καὶ ἀνλήσουσιν ἅπαντα.
ἢ δὲ ἀτασθαλίῃ διασλὼ φέρονται ἀληθεῖς,
μήτε καλὸν λεγόντες λείποντες, μήτε τὸ αὐτὸ
295. οὗτ' ἄλλους ῥέζειν παρμέντες ἀρ' ἕνεκα κέρδους.]

XLIII.

Τείρεσι καὶ πολλοῖς καλὰ πρήγματα ἴσα ἀνύτης,
οὔποτε νικήσῃς τὸ Φιλανθρώπουμα θεοῖο.
ἔσσα ᾗ πᾶς αὐτῷ ἡς ὑπάρχει τῶν πύρα αὐτῆς,
τ' αὐτῆς ἀπηλεγάς δόσκει δωτῆρι τῷ αὐτῷ.
300. ὥστερ' ἀνένδεκτον παροδδόμεναι σκιαδίον
πλὴν ἰδίῳ. ἔτω μέροτες τοῖς πρήγμασι καλοῖς
πλήθ' τῶν θείων μὴ ὑπερβῇσιν αἰῶν.

XLIIII.

Τῆς ᾗ Φιλοφροσύνης τὰ χεῖματά ἐς ὑπερανῆλα,
ἐν γὰρ τῷ δόμῳ κτεατίζετα, ἐν ᾗ κεδάζειν.

συλλέ-

ἀποπείσῃ, καὶ δικαιοῦν τὸν ἄδικον, εἰ
καὶ φίλος ὑπάρχῃ, καὶ ἀδικῇ τῷ
δικαίῳ, εἰ δ' ἐχθρὸς τηχάνῃ. τὸ γὰρ
κακὸν ἐν ἀμφοτέροις ὁμοίον, καὶ ἐν
τοῖς ἐναντίοις εὐερίσκηται.

Νοῦνεχῶς ἀκροῖσθαι δεῖ τοὺς
πραγμάτων κριταίς. δυσήρατον
γάρ ἐστιν ἢ τὸ δικαίου εὐρεῖν, ἢ αὖ
δίκως ἐκφύγῃσιν τοῦ μὴ λίαν πε-
σέχοντα. αὐτὸ δὲ καὶ τῶν λεγόν-
των ἀφέντες δεινότητι, καὶ τῶν τῷ
λεγομένων περιέντες πιθανότητι,
εἰς τὸ βαθεῖαν τῶν νοημάτων εὐ-
δοκίαν ἐμβάλλωσιν, οὕτως ἀνιμῇσιν
τὸ πρὸς αὐτῶν ζητούμενον, καὶ δι-
πλῶν ἀμαρτιῶν ἐκφύζονται, μήτε
αὐτοὶ τὸ καλὸν περὶδιδόντες, μήτε
ἄλλοις τοῦτο δοῦν συγχωρεῖντες.

Ἰσχυρίζεσθαι τοῖς ἄλλοις ἀνὰ κτήσιν
τὰ καπορθώματα, οὐδέποτε νικήσας
τὸ θεῶν ἀναισθησία. ὅσα γὰρ αὐτῷ
προσενέγκῃ θεῶν ἐκ τῶν αὐτῶν, τὰ
αὐτῶν περὶφέρει αὐτοῖς. καὶ ὡς οὐκ
ἔστιν ὑπερβῆναι τὴν ἰδίαν ἐν τῇ ἡλίω
σκίαν περιλαμβάνουσιν ἀλλὰ καὶ τὸν
λίαν ὑπερβῆναι. οὕτως οὐδὲ τὴν
ἀνυπερβλήτων τὸ θεοῦ χρηστότητα
ταῖς εὐποιΐαις ὑπερβήσεται ἀν-
θρώποι.

Ἀδαπάνητός ἐστι τὸ εὐποΐας ὁ πᾶς.
τὸ ἐν τῷ διδοῦναι γὰρ λαμβάνεται,
καὶ

est, & secundum iniquè peten-
tem dare litem, etsi sit amicus,
& injuriam iusto inferre, etsi sit
inimicus: Malum enim utrobi-
que simile est, tamen in contra-
riis inveniatur.

Intenta mente auscultare de-
bent rerum iudices. Difficilis
namq; captu est iusti inventio,
facileq; effugere solet non ad-
modum attendentes. Quod si
prætermissa dicentium loquen-
tia, dictorumq; neglecta verifi-
mitudine, ad penitissimam in-
tentionum profunditatem pe-
netrauerint, sic demum hauri-
ent, quod ab ipsis quæritur, ge-
miniq; infontes erunt dilecti,
neq; ipsi honestum prodendo,
neque aliis ut id committant
concedendo.

Æqualia numero sideribus
etsi edideris bona opera, non ta-
men ob id superabis Dei boni-
tatem. Quæcunq; .n. quispiam
obtulit Deo, sua ipsi offeret
ex suis. Et sicuti transilire vel
anteire nulli datur suam in So-
le umbrā prævenientem sem-
per, vel nimis properantem: Ita
insuperabilem Dei bonitatem
nulli bonis operibus homines
excedent.

Inexhaustæ sunt beneficentiæ
opes: Nā largiēdo acquiritur,
82

309. Συλλέγετα· βασιλεῦ σὺ δὲ πῦρ· ἐνικατέο θυμῷ
 πλουσιόδωρε φέρων λαοῖς αἰποῦσιν ἀρωγλή.
 παμβασιλοῦς τριπλῇ πετραπλήτε, καὶ εἰσὶν ἰαυθῇ
 ζῶν κῆρ, καὶ δώσῃ, καὶ ἔσεται ὡς ἀγορεύω.

XLV.

Λυπὸν ζηλώσῃς βασιλεύετι πρήγμασι καλοῖς
 310. πὺν θεὸν ὑψίστηνον ἀνέειπεν· δωτῆρα ποῖο.
 ὅτ' γὰρ πλετίμηναι βασιλῆϊον, ἀλλὰ δὲ μάλλον
 Cel. Rh. πολυπύζειν, ὥστερ Πτολεμῆϊ· εἶπεν ἀληθῶς.
 lib. II. c. 24. ἄλκαρ γοῦν δόμναι πτωχοῖς, πλεῖστα τε ἄπειντος
 ἰλλομένους πένι γλυκερῶν ἐνεργεσιάων.

XLVI.

315. Ὡστερ ἐν ἀνθρώπῳ τῷ ζώματι βλέμμι πύφικα·
 οὔτω ἐν ἀνθρώπῳ τῷ κόσμῳ ἀοίδιμο· ἔσθην·
 ἔσθ' τῷ εὐχεστῷ πρὸς ὄνειαρ ὀφέσιμον αὐτός·
 καὶ οὖν πάντες φράζεσθαι μῆτιν δαίμων,
 ὅφρα ἐνὶ καλοῖς αὐξωνται ἐγχεσσι καλῶς.

XLVII.

320. Τυῶν ἄκουε δίκης μὴ ἀπάσταλον ὕβριν ὀφείλων,
 ὅφρα πρὸς ἀνθρώποις πολυόλβια τὰ ἡμάτα λάσσης·
 μηδέναι γὰρ βλάβας τὸν μηδέναι δαίδει θνητῶν.
 οἱ δὲ ἀκίνδωνον μὴ ὑπέρβειον ὕβριν ὀφείλων,
 μάλλον ἀκίνδωνον τὸ φέρειν ὑπερείσι· ἄπεινα.
 325. πῦρ γὰρ ἐνοίειν καὶ πῦρ φιλότητα ἀείψ.

121

καὶ ἐν ταῖς σκορπίαις συνάρεται. πῦ-
τον ἔχων ἐν τῇ ψυχῇ σου, πλεονέ-
δαρε βασιλεῦ, δίδου πᾶσι δαφιλῶς
πῆς αἰ τοῖσι παρὰ σου. δοτειροπλα-
σίας γὰρ ἔχεις ὑπὲρ τούτων ἀμοιβάς,
ὅταν ἔλθῃ ὁ καιρὸς τῆς τῶν ἔργων
ἀντιδόσεως.

Νόμισεν θεοῦ πλὴν βασιλείαν
λαβὼν, μίμησεν αὐτὸν δι' ἔργων
ἀγαθῶν, ὅτι τῶν εὐ ποιῶν δυναμένων
ἐγγύς, ἀλλ' οὐ τῶν εὐ παθῶν δεο-
μένων. τὸ γὰρ ἐπιμονὴ τῆς τῶν χρη-
μάτων δαφιλίας, ἀνεμπόδιστον ἐστὶ
πρὸς τὰς τῶν πενήτων εὐπρέπειας.

Ὡπὲρ ὁφθαλμὸς ἐμπέφυκε
ζῶοντι, οὕτω βασιλεὺς ταῖς κέσμα-
σι ἐνέριμοςται, ὑπὸ τῷ θεοῦ δεδομέ-
νῳ εἰς πνευρίαν τῶν συμφερόντων.
χρὴ οὖν αὐτὸν, ὡς οἰκείων μελῶν,
οὕτω πάντων ἀνθρώπων προσκοῖν,
ἵνα προσκόπῃσιν ἐν καλοῖς, καὶ μὴ
προσκοπῇσιν ἐν κακοῖς.

Ἀφ' αὐτῆς τῆς ἡγορᾶς ζωηρείας
σου φιλακίῳ, τὸ μηδὲ ποτέ τινα τῶν
ὑποκρίνων ἀδικεῖν. ὁ γὰρ ἵνα μὴ
ἀδικῶν, οὐχ ἀφ' ὧραται ἵνα. εἰ δὲ
τὸ μὴ ἀδικεῖν ἀφ' αὐτῆς πνευρίαν
τὸ εὐεργετῶν πολλῶν πλεον. τὸ ἀφ-
φαλὲς γὰρ δίδωσι, καὶ τὸ προσφιλεῖς
οὐ προδίδωσι.

& dissipando colliguntur. Has
quo inficitas animo habens, mu-
nificentiis. Imperator, largire
omnib. affatim petentib. abs te:
Infiniticuplas .n. pro his ha-
bebis remunerationes, quum
tempus reddendi vicem vene-
rit.

Nutu Dei regnum adeptus,
imitare eum bonis operibus,
quia in eorū numero natus es,
qui beneficio afficere possunt,
non qui affici postulant. Para-
tæ enim rerum copię nullum
impedimentum esse potest,
quo minus conferantur in pau-
peres beneficia.

Sicut oculus innatus est cor-
pori, ita Imperator mundo ada-
ptatus est, atq; a Deo datus pro
administratione eorū, quæ usui
sunt. Oportet igitur eum om-
nibus hominib. quasi propriis
membris prospicere, ut profici-
ant in honestis, & non illidan-
tur malorum offensaculo.

Tutissimam arbitrare salutis
tuæ custodiam, nulla quinquā
ex subditis afficere injuria. Qui
enim offendit neminem, suspi-
cioni habet neminem. Quod
si nulla quinquā afficere in-
juria, tutelam conciliat, longè
beneficiis collatis magis id
præstabit. Nam ut tutelam ex-
hibet, ita charitatē non prodit.

F Esto

Γίνε

XLVIII.

- Ἰδοὺ ἀντιζήλῳ βασιλεῦ προφερέσσι πάντων
 δόχονμόνους πᾶσιν πανυπειρόχῃ ἐννευα κάρτεσ,
 καὶ δόρυσεῖς ἀγκυπητὸς κ' ἀξίερασθαι,
 μήτε περὶ φρονέων, ἀλλὰ πῶν φιλόπτητα, φόβοιο,
 330. μήτε ἀλλ' κρυερὸν θάμβει γλυκερὴν ἀπερίζων
 πῶν φιλόπτητα, ἀπὲρ κ' ἀρανόφρων καὶ τε δόλιυς,
 ὥσπερ δόληλεγέως κρατερή σε δόλην ἀνάγκη.

XLIX.

- Ὅσα σέθεν λαοὺς ῥέζειν θεομοῖσιν ἀνώχης,
 ταῦτα δόρυσεῖς τοῖς ἔργμασι πρὸς αὐνῆτε,
 335. ὅφρα πὸς βίοτῳ μυθοῖσιν πῶς πηανοῖσιν
 πρὶν γμασιν ἐν καλοῖς πάντῃ ἀτάλαντῳ ἔσηται.
 οὕτω ἄρ' εὐδοκιμον πλεῖθι κράτῳ ἡδὲ ἀραυόν,
 ὅπως συλλέγειν πρᾶτῃαν, καὶ πρᾶτῃαν αὐθις
 πίνθ' ἀ ἀμωμήτοις φρενὶ ἐν σήθεσιν ἀνώχης.

L.

- Πλεῖον οὖν ἰκέτας βασιλεύετε κείρατε πάντων,
 γούνατι κάπνιντὰς τε ποδῶν προχάροισιν ἐλικτοῖς
 ἀμφαραπαζέμεσθαι, ἥπερ τὰ ἄποινα δίδόντας.
 πῦρ γὰρ ἀτρεκέως ἀλεχθὲν χεῖρ' ὀφέλλει,
 αὐτὸ γὰρ ποιήσῃ θεὸν ὑψιμέδοντα ἔπιμον
 345. πὰς εὐεργεσίας γλυκερῆς χαρίεσσιν ἀμείβειν.

LI.

Ἔστι διαυράζειν φασιμερότου ἡελίοιο
 ἔργον δόρυζήλοισι σελάδεσθιν κόσμον ἀφανρόν,
 τῶν γὰρ φαινάων τὸ ἐοικὸς ἡνορεῖαν
 πηρομύτους πηνίη τε καὶ ἀκτεάνους ἐλεαίρειν.

λαμπε-

Γίνου τοῖς ὑπηκόοις, εὐσεβέστατε
Βασιλεῦ, καὶ φοβερὸς Διὰ τὴν ὑπε-
ροχὴν τῆς ἐξουσίας, καὶ ποθεινὸς Διὰ
τὴν παροχὴν τῆς εὐποιίας. μὴτε τὰ
φόβος καταφρονῶν Διὰ τὴν πόσιν,
μὴτε τὰ πόθος παραμελῶν Διὰ τὸν
φόβον· ἀλλὰ τὸ ἡμέτερον ἔχων ἀ-
καταφρόνητον, καὶ τὸ εὐκαταφρόνη-
τον ἔχων ἀνήμερον.

Α τοῖς ὑπηκόοις νομοθετεῖς Διὰ
τὴν λόγων, πάντας πελαστῶν ὑπέ-
δαξας Διὰ τὴν ἔργων, ἵνα τοῖς λό-
γοις οἷς παθεῖς, καὶ χρηστὸς συναγω-
νίζηται βίῃ· οὕτω γὰρ δίδοκιμον
δορυμνὴ καὶ τὸ κράτος, καὶ λέγων
περικπῶς, καὶ πρατίν, λογι-
κῶς.

Πλέον ἀγάπα, Βασιλεῦ χαλινύ-
στατε, οὗ λαμβάνειν παρά καὶ χά-
ριτας ἱκετεύοντες, ἥπερ οὗ πρου-
δίζοντες δωρεάς σοι προσφέρουν.
τοῖς μὲν γὰρ ὀφειλέτης ἀμοιβὴς κα-
θίσταται· οἱ δὲ σοι τὸν θεὸν ὀφειλέ-
την πιστοῖσι τὸν οἰκονομῶν τὸ εἰς
αὐτοὺς γινόμενα, καὶ ἀμειβόμενον
ἀαθαῖς ἀνελίσσει τὸν Φιλόθεον,
καὶ Φιλάνθρωπον καὶ σποδόν.

Ἡλὶς μὲν ἔργον ἐστὶ τὸ ἀγαλάμ-
πν' ἡλῆς ἀκτιπὶ τὴν κτίσιν. ἀνακτες
δε δρετὴ πὲ ἐλεῖν τοῖς δεομένοις.
κακί.

Esto subditis, pientissime Im-
perator, & formidabilis ob ex-
cellentiam potestatis, & amabi-
lis ob largitionē beneficentiae.
Neq; formidinem contemnens
propter amorē, nec item amo-
rem negligens ob formidinem:
Sed tam mansuetudinem præ-
te ferens, haud aspernabilem,
quàm nimiam & aspernabilem
familiaritatem immitti severita-
te calligans.

Quæ subditis verbo quasi le-
ge præscribis, hæc tu præveni-
ens reipsa præstitisti, ut verbis,
quibus persuades, integra quo-
que vita astipuletur: Sic enim
commendabile tuum asserera-
bis imperium, si & ratiocineris
non sine opere, & opereris non
sine ratione.

Eos plus ama, Serenissime
Imperator, accipere a te be-
neficia qui supplicant, quàm tibi
qui contendunt offerre munera.
His enim debitor referendi gra-
tiam efficeris: Illi verò Deum
dant tibi vadem vendicantem
sibi pertinere; ad se putantem,
quæcunq; erga supplices con-
tuleris, & remunerantem bonis
retributionib. tuam tam piām,
quàm perhumanā intentionē.

Solis profectò partes sunt, il-
lustrare radiis orbem. Principis
verò virtus est egenorū misereri.

F 2 Por-

350. λαμπερότερον βασιλῆος θειοῦ δι' ἡλείοιο·
νυκτὸς μὲν διανοφερῆς οὐτ' ἐν νικᾶται, ἀπὸρ ὃ
αὐτὸς μὴ διώσται τὰ φωλεπφωλοτάσιοι,
ἀντικείνης φανερῶς σελάδεσιν κρυπλὰ ἐλέγχων.

LII.

Τοὺς μὲν σου ποτετέρους βασιλεῖς ἐσμήνη ἡ δὲ χη.
355. ἀλλὰ σὺ λαμπερότερος παύτῃ τὰ ἡλείοιο,
καὶ ῥώμης ὄγκον μάλα κινῶν ἡμερότητι,
καὶ πε φιλοφροσύνῃ νικῶν φόβον ὀκρυόσιντα,
πύνεκα νηνεμίας εὐκταῖον ἐσέρχεται ὄρμον
σῆς, ἐλέους γλυκερῆς τε καὶ ἱκεσίοιο χαρίζων.
360. ἡδὲ ἀρχημοσυνῆς τὰ κύματι σὺλομνίσιο
ἀρπαμνίσιν, κελάδοις ὕμνον χορδῆσιν ὑφαίνει.

LIII.

Ὅσον ὑπερβάλλεις πάντας κρατερόφρονι ῥώμῃ.
ἐργασίᾳ ποσούτων πρὸς ἀπάντων φόβον ἀμαρύνεις.
πῦρ ὃ ρεζέμεναι τὸ καλὸν σὺ γνώσται ἔργον,
365. ὅρρα σέθεν κράτερι μερέθει ἀτάλαντον ἐσείτα.
ὄφρα παρ' ἀνδράς ἀνακηρυχθῆσθα θεῖο.
τὰ μετ', ἀνησθήτου βασιλείας ἐμμενέσθαι ἄκρη,
κρᾶν σέθεν πλέξαι σεφάνῳ εὐεργεσιάνων.

LIIII.

Φράζο πανσυνδίκη, μάλα δηρὸν φράζο Φημι.
370. πρὶν δ' ἄπτελλέμεναι σέθεν σημάντορι φωνῇ.
οὕτω ὑπενεσίῃ δ' ἀπλῆς ἐσείτα ἀληθῶς.
ἐστὶ δὲ ὀλιγοδερὸν τῆς γλώσσης ὄργανον αὐτό,

ὅρρα

καὶ κείνου δὲ φανώπετο, ὁ εὐσεβὴς
βασιλεύς. ὁ μὲν γὰρ ὑποχωρεῖ τῇ
Δαδολῇ τῆς νυκτός. ὁ δὲ σὺ παρα-
χωρεῖ τῇ συναρπαιγῇ τῶν κακῶν,
ἀλλὰ τὰ φωτὶ τῆς ἀληθείας ἐξε-
λέχθη τὰ κρυπτά τῆς ἀδικίας.

Τὴς μὲν περὶ σου βασιλείας ἡ δόξα
κηρύττεται, σὺ δὲ πάντων κρατῶς
φαιδρότερον ὁμοίησας, ἡμεροτή-
μι κινήων τῆς ἐξουσίας τὸν ὄγκον, καὶ
χρησότην νικῶν τῶν προσιόντων σοι
τὸν φόβον. ὅθεν τὰ λιμνὴ τῆς σῆς
γαλήνης πάντες προσκυνοῦσιν οἱ
ἐλεύους δεόμενοι, καὶ τῶν κημάτων
τῆς πενίας δαπανηόμενοι, εὐχα-
ριστηρίους ὕμνους σοι ἀναπέμπουσιν.

Ὅσον τῇ δυναστείᾳ πάντων ὑπερ-
αίεις, ποσῶτον καὶ τοῖς ἔργοις
ὑπερλάμπαν ἀγωνίζου. ἀνα-
λογουσαι γὰρ τῇ μερίδι τῆς δυνά-
μεως τῶν ἐργασιῶν τῶν καλῶν δαπα-
ναῖσαι προσδόκησον. ἵνα πίνω πα-
ρὰ θεοῦ ἀνακηρυχθῆς, καὶ τὸ σε-
φάνου τῆς ἀληθείας βασιλείας, κλη-
σῇ καὶ τὸ σέμνα τῆς τῶν πενήτων εὐ-
ποιίας.

Σκέψου πρὶν ὁμιλέσθαι ἀδελεῖς,
ἵνα προσέτης ἐμφρόνως ἀδελφίς,
εὐόλιθον γὰρ τὸ τῆς γλώττης ὄργανον,
καὶ μέγιστον παρέχει τοῖς
ἀμε-

Porro ille clarior est Impera-
tor, qui piusest. Ille namque
cedit succedenti nocti. Hic au-
tem rapacitati pravorum non
concedit indulgere quicquā,
sed lumine veritatis, iniquitatis
occulta coarguit.

Ante quidem te Imperatores
principatus adornavit, tu verò
eum, Præstantissime, illustriorē
reddidisti, mansuetudine tem-
perans diluensq; austeram po-
testatis molē, bonitateq; vincēs
adeuntium te formidinem.
Quapropter tuæ serenitatis
portū subeunt omnes, qui mi-
sericordia indigent, fluctibusq;
paupertatis liberati, gratiarum
actores hymnos ad te misistant.

Quantum potestate cæteris
antecellis, tantum factis etiam
emicare ante alios enitere. Per-
suasissimum .n. habe, eam abs-
te postulari. honestorum ope-
rationem, quæ magnitudini vi-
rium proportionē respondeat.
ut igitur à Deo quasi per præ-
conem victor. declareris, coro-
nâ invicti imperii tuo capiti im-
posita, coronam etiam ex pro-
merendis pauperib. acquirito.

Contemplator bene priusquā
mandes quæ fieri velis, ut sem-
per prudenter jubeas quæ fas
est. Lubricū .n. est instrumen-
tū linguæ, maximumq; adfert

F 3, ne.

ὄρρα δὲ θνητοῖς ὅτι ἄλγεσιν ἄλγος αἰετῇ.
 875. εἰ δὲ θνητὸς αὐτῷ νόον ἰσχυέσθων,
 ὄρρα φέρει Φόρμιγγι σωσίμιον ὕμνον αἰετῇ.

LV.

Ἔσω δὲ ἡγεμονίας πεπυρμένα μῆδεα εἰδώς,
 ὅπως ἐν χαλεπῇς τοῖς περὶ γμοῖσι καλὰ ὀρέξῃ
 κέρματ' ἀρχομένοισι τὰ μὴ κακότητι θυμῷ.
 880. καὶ περὶ πᾶν βαρυπύμων, ὄρρα ἄνοργος
 ἄλλοτε τρηχεῖαν κ' ὅση ἄλλοτε μῆνιν αἰετῇ,
 ὄρρα ἀνατέλλει Φαύλων κενιόδας ὀρμας
 καὶ περὶ ἀνιχνύει σπουδαίων ὄρεα ἔρωας.

LVI.

Ἐν μάλα ἴης πινυῖς κερδῆς πρᾶπίδεςιν ἀπάντων
 τοῖσι σωμιλούντων φράζεσθαι ἤθεα καλῶς,
 885. ὄρρα σὺ γνώσκεις ὧν τὴν φιλοτιμία φιλήσῃς,
 ἡδὲ ἀθεσμοσίους κ' ἀπατήνορας ἡπεροπῆας,
 οἳ τέχνησιν εἴς μέγ' ἀτάσθαλα μηχανοῦνται.

LVII.

Τὸν δὲ λόγον πυκνὸν καὶ ὅτι φρονεῖ μῆτιν ἀκούσας,
 οὔτασι μὴ μᾶλλον σέθεν προμεροῖσιν, ἀτὰρ δὲ
 890. περὶ γμοῖσι τὰ αὐτῷ αὐτῷ λαιψήσας δέχεσθαι.
 οὕτω κερδαίνεις βασιλήϊον ἔσεται ἰσχύς
 ὁλοδοκίμα, ὅταν καθ' ἑαυτὰ τὰ δώδεκα, ἢ καὶ
 ἄλλων, πᾶν σκοπέει μάλα ὄρρα ἀνώγει ἀνάγκη
 καὶ τότε ἀσκεῖσθαι αἰδέσθαι ἐκπαθεῖν ἀπίσης
 895. ἡδὲ ἀμελλητὶ τριπλοῦν ποτε ἔργον αὐτῇ.

Τείχεσιν

ἀμελοῦσι κίνδυνον. εἰ δὲ τὸν εὐσε-
βῆ λογισμὸν ὡς μεσικὴν ὁπισθόσας
αὐτῷ, τὸ παναρμόνιον τῆς ἀρετῆς
ἀνακρούσεται μελῶ.

Ὁξὺ μὲν εἶναι χρὴ πρὸ πάν-
τα τὴν ἀνακτᾶ, καὶ μάλιστα πρὸ
πᾶς κρίσεως τῶν δυσχερῶν πραγμά-
των, βραδὺν δὲ λίαν εἰς ὀργὴν
ἐπιδύνουσι. ὅπερ δὲ τὸ πάντῃ
ἀόρητον εὐκαταφρόνητον, καὶ θυ-
μούδω ματρίως, καὶ μὴ θυμούδω.
τὸ μὲν, ἵνα τῶν Φαύλων πᾶς ὀργμᾶς
ἀνστήλῃ, τὸ δὲ, ἵνα πᾶς ἀφορ-
μᾶς τῶν χρηστῶν ἀνιχνύῃ.

Εν τῷ ἀκρεβῆ τῆς καρδίας σου
βουλόμην, ὁππότε καὶ ἀντὶ τῶ
συνόντων σου σὺ πρόπου, ἵνα γνώ-
σκῃς ἀκρεβῆς καὶ σὺ ἐν ἀγάπῃ
θεραπεύοντάς, καὶ σὺ ἐν δόξῃ
κατακλύοντάς. πολλὰ γὰρ εὐνοεῖν
ὑποκρινόμενοι, μεγάλα σὺ π-
τῶντες κατὰ ἐλπίδα.

Λόγον ἀκούσας ὠφελέσθαι διδά-
σκων, μὴ μόνον ἀπὸ τούτων, ἀλλὰ
καὶ πράξει λαδέσθαι. οὕτω γὰρ
τὸ τῷ βασιλεῖ ἀγαλλίεσθαι κρε-
ῖται, ὅταν ἢ παρ' ἑαυτοῦ τὰ δεον-
τά σωρᾷ, ἢ παρ' ἄλλου εὐρεθῇται,
μηδ' αὖτως παρορᾷ, ἀλλὰ μνησθῇ
μὲν ἀνεπαχύντως, ὁππότε δὲ
ἀνυπερβέτως.

Ακρό-

negligentib. periculum. Quod
si pium intellectum veluti mu-
sicam illi praeferis, omnibus
harmoniae numeris concinna-
tum modulabitur melos.

Acutum quidem esse oportet
principem, quum in aliis, tum
vel maxime in adferendo de re-
bus difficillimis iudicio, lentum
autem ad irascendum. Et quo-
niam omnimoda irae absentia
aspernabilis est, & irascatur
mediocriter, & non irascatur
oportet. Illud, ut pravorum
impetum comprimat, hoc, ut
propensiones bonorum perve-
stiger.

In exquisita tui corporis cu-
ra diligenter perspicio con-
versantium tecum mores, ut
pernoscas ex amicitia, & quos
charitas te colere compellit, &
qui tibi per fraudem adulantur.
Plerique enim benevolentiam si-
mulantes, magno credentibus
destrimento sunt.

Sermonem quum audis juva-
re valentem, non a vobis modo,
verum opere etiam excipito.
Sic .n. Imperatoris exornatur
decoraturq; dominium, quum
vel ex se considerat, quorum
indiget usus, vel ab alio reper-
ta non despicit, sed tum discit
sine verecundia, tum exequitur
sine cunctatione.

Αἰτῶ

LVIII.

Τάχεσιν ἀκρόπολις μικροῖς χ' ἱεροῖσιν ἐρυμνῇ,
 πάντας ῥηϊδίως ἀθεγίξῃ ἀγνώστους ἐχθρούς·
 ἔτω ἀνακτορῇ γλυκερῆς ἐλεημοσύνης
 καὶ πὲρ ὀφειλομένης εὐχαλῆς ὅττι βρυάξῃ,
 400. ἔσιν ἀνήσθητ' Ἰόχρεσιν νηλεοθύμων,
 νίκετ' εὐδυνάτου σήσασα μέγιστα τρώπαυα.

LIX.

Τῇ δ' ἡγεσθονίῳ βασιλείῃ, ὡς θέμις ἐστὶ
 χεῶν, ἵνα ἀσπρόν μελαθρον Διὸς αὐτὸς ἰκάνης.
 οἱ δὲ διοικεῦντες ταύτῃ πολλῆς μὲν σπουδῆς,
 405. τὰ μὲν μὲν ταύτης καὶ ἐκείνης κλυρονομῶσι.
 ῥόδοι δὲ διοικεῦσιν ταύτην, ὅταν δέχομενοι
 θεσμὸν ἀέξουσιν πατρώιον ἐν φιλότῃ.
 καὶ τότε πῶς, θεὸν ὡς μάλα εἰσπρόωπτος
 σὺν αὐτῷ βασιλεῖς, φρετῆρας χ' ὥς ἐαυτῶν.
 410. πᾶσι μὲν γοῦν αὐτῶν τῆς συσέλλοντες δαειλῆς,
 αὐτῶν λήξουσιν τὰ σπάρμεν ὅξεϊ χαλκῷ.

LX.

Τῆς εὐεργεσίας καλὸν ἀμφίβλημα κ' ἀγέρων,
 ἔστι πὲρ σέργηθρον πρὸς δέκτας σὺν ἀνιηροῦς
 εἰμὰ τε περφύρεον, πειώσιον ἢ δὲ φαιρόν.
 415. πῦνεκα βουλόμειον καλῶς βασιλῆϊον δέχων
 ἀμφιέπειν, χεῖρσι ψυχῇ τύπῃσι πυκάξιν.
 ἐσάμεν γλυκερῇ δὲ εὐνοίᾳ σὺν πρὸς ἀκλήρου,
 βήσται εὐκλεῖ πρὸς ὀλυμπῶν ἀγᾶνιφον εὐδύς.

Τοῦ

Ἀρχὴ πόλις μὲν ἀπορρήτοις τέ-
χαις ἡσυχασμένη καὶ φρονεῖ τὰν
πολιορκούντων αὐτῶν πολέμιων, ἡ
εὐσεβὴς δὲ βασιλεία ὑμῶν ἐλε-
μοσύνης περικυμένη, καὶ περὶ δι-
χαῖς πεπορευμένη, ἀγῆτης γί-
νεται τοῖς τὰν ἐχθρῶν βέλεσιν, αἰο-
διμα καὶ τῶν αὐτῶν ἐγείρουσα τρο-
πὴν.

Χρηστὰ δέοντως τῇ κάτω βασι-
λείᾳ, ἵνα κλίμαξ ᾖ τοῦ ἡγήτου τῆς
ἀνω εὐδοχίας. οἱ γὰρ πάντων κα-
λῶς διοικούντες, μὲν πάντες καὶ κεί-
νης ἀξιοῦνται. πάντων δὲ διοικοῦσι
καλῶς, οἱ πατρικὸν πῶς δέχομενοι
ἐπιδεικνύοντες πῶς, καὶ ἀρχικὸν
παρ' αὐτῶν ἀντιλαμβάνοντες φό-
βον. ἀπειλαῖς μὲν τὰ πᾶσι μακά-
ρα ἀνατέλλοντες, ἡμῶν δὲ πεί-
ραν αὐτοῖς ὡς πεποιθότες.

Ἰμάλιον ἀπαμαίωσιν ἐστὶ τὸ τῆς
εὐπορίας περὶ δόλαιον, καὶ ἀδιά-
φορος εὐλοχία, ἡ περὶ τοῦ πένητος
εὐεργεία. διὰ οὖν πᾶν βουλόμενον εὐ-
σεβῶς βασιλεύειν, τοιούτοις ἐνδύ-
μασι τὴν ψυχὴν καλλωπίζειν.
Φιλοπῶχίας γὰρ ἡμφοισμὸς
περὶ φῶρον, καὶ ὁρανοῦ βασιλείας
καὶ ἐξουσίας.

Σοκλή-

Arx quidem indepopulabi-
libus muris munita contemnit
obsidentes se hostes. Pium au-
tem vestrum imperium, quum
& liberalitate erga miseros ve-
luti muro cinctum, & precum
turribus corroboratum sit, in-
victum nullisque hostium telis
pervium sit, præclara & cele-
bria contra eos erigens tro-
phæa.

Uttere oportet regno hoc in-
feriore, ut scala tibi fiat supe-
rioris claritatis. Qui enim hoc
rectè gubernant, illa quoque
postmodum digni censentur.
Hoc autem rectè gubernant,
qui paternam subditis osten-
dunt charitatem, & principi
debitum ab ipsis recipiunt ti-
morem. Itaque minis quidem
vitia compescunt, supplicii au-
tem sensum neutiquam ipsis
infligent.

Vestimentum inextinguibile
est beneficentiæ amictus, & in-
corrupta stola est charitas erga
pauperes. Eum igitur oportet,
qui pie regnare vult, tali-
um indumentorum pulchritu-
dine animam exornare. Amo-
ris enim in egenos qui indutus
est purpura, cælestis quoque
regni compos efficitur.

G Sce-

LXI.

- Τὴ κράτεσθ' σκῆπτρον χερσῶν παρὰ αἰὲν ἔοντο.
 140. δεξάμεν, ἡμῆς αὐτὸν δωτῆρα γέρας
 εὐαγέσιν πλείω, ἢ ἄλλοι θνητοὶ ἅπαντες,
 οἷς πολὺ ἔσησεν σε τιμῶν ἡδὲ θεῶσι.
 τοῦτο γ' παμπήδην γέρας αὐτῷ ἐστὶν ἀγαθόν,
 λαίβεσθαι μορφῶν θεόπλαστον ὡς εἰκόν' ἔχοντα.
 145. αὐτοὺς κ' ὧς ῥέζειν μέγα τὸ χεῖρ' ὡς ἀποδοῦναι.

LXII.

- Ὡς δὲ βοήθειαν τεχέμεν πᾶς θνητὸς ὀφείλει
 θεῶν ἐελδόμεν καλῆς γλυκερῆς τε δαγῆς.
 ἀλλὰ μάλιστ' ἀναξ ὦρ' ἄλλων μέγμερα πύσων
 τῆς Φρεσίν, ἡδὲ ἔχων πυκινῶ μελεδήματα θυμῶ.
 150. ὁππότ' ἂν κ' αὐτὸν ἀλέγῃ θεὸς ὑψικέραν,
 πυλεμῖς νικᾷ ἐχθροὺς καὶ νηλεοσύμους,
 δεχομένους πάντας καὶ Λόδρα ἐρύεσθαι αὐτῆς.

LXIII.

- Παμμεδέων χρεῖτηρ θεὸς Ὀδυσσεὺς ἐστὶ χαλπίων.
 ἀλλὰ δὲ τῶν θνητῶν δεχόμενος μούνοιο θεοῖο.
 155. πύνεα ζηλώσῃς αὐτὸν, καὶ δαίσεαι ἥτορ
 ἂμφ' ἐκείδουσιν καὶ πῶς θεράπυσσι ποῖσιν,
 ὡς σέθεν ἐν αὐλῇ λούσασιν τ' ἄλβια πολλά.
 οὗτο δ' ἐλεῖν φαύλους δι' ἀφαύλους λωϊόν ἐστι,
 ἢ πύπυς βλάπτειν διὰ φαύλους ἡπεροπλοῦτας.

LXIII.

160. Αἰτίων σέθεν σιγνώμην ἀμπαλακιάων,
 καὶ σε βλάπτουσιν λαὸν σιγνώμον' ὅπαζ'·
 ἔνδοσις οὖν ἐστὶν τῆς ἄλλης ἀντιδοθείσης.

Σκήπτρον βασιλείας παρὰ Θεοῦ
δέξαμεν, σκέπῃ σου πᾶς δέξεται
τὸ πᾶν σου δοῦναι, καὶ ὡς
πάντων ἀνθρώπων ἵνα αὐτὸς πα-
τερῶν, πᾶν πάντων ἡγεῖται κα-
ταναρτῶν αὐτὸν. πῦρ δὲ γέρας ἡ-
γεῖται μέγιστον, αὐτὸς ὡς αὐτὸν ὁ
ἵνα αὐτὸς ἀγαπαῖται ὁρᾷς,
καὶ ὡς χρεῶν καὶ ἐξουσίᾳ πᾶς εὐ-
πορίας πληροῖς.

Τρέχειν μὲν εἰς τὴν ἀνω βοή-
θειαν πᾶς ἀνθρώπου ὁφείλει, ὁ
ῥωμῆος γλιχόμεν, ὁ βασιλεὺς
δὲ πᾶν πάντων, ὡς μελεμνῶν ἵνα
πάντων. ἵνα τὸ Θεοῦ γὰρ φυλαττό-
μεν, καὶ ὁ πολέμιους κατα-
γωνίζεταί τῃν αἰσίων, καὶ ὁ οἰκίους
καταναρτῶν πᾶν δαίμων.

Ὁ μὲν Θεὸς ὁ δὲ δαίμων, ὁ βα-
σιλεὺς δὲ μόνος Θεοῦ. μὲν πᾶν
πᾶν ὁ δὲ δαίμων, καὶ δαίμων
πᾶς αἰσίων πᾶν ἑλεῖν, μὴ ἀ-
καταστατοῦμεν πᾶν ὁ δὲ
οἰκίους, ἀλλὰ πᾶν παρέχων πᾶς
πᾶν τὸ ἵνα αἰσίων. πᾶν γὰρ κῆρ-
τὸν ἐπὶ ἀπὸ ὁ ἀξίους ἐλεῖν καὶ
ὁ ἀναξίους, ἡ ὁ ἀξίους ὁπο-
τεῖν ἀπὸ ἀναξίους.

Συγγνώμην αἰτέμεν ἁμαρ-
τημάτων, συγγνώμην καὶ αὐτὸς
πᾶς εἰς σὲ πᾶν μελοῦσιν, ὅτι ἀφ᾽ ἐσ-
τὴν ἀνῆλθομεν ἀφ᾽ ἐσ-
τὴν καὶ τῇ πᾶν

Sceptrum imperii quum
Deo susceperis, cogitatio quomodo
nam modis placebis, qui id tibi
dedit, & qui omnib. hominib.
ab eo sis praelatus, prae aliis o-
mnibus eum honestate festina.
Porro id ipse honestamentum
arbitratur maximum, si quasi
ipsum a se factos tuearis, atque
ut debiti exolutionem, benefa-
ciendi munus adimpleas.

Recurrere ad supernum au-
xilium quum homo quivis de-
bet, salutem quae exspectat. Ante
omnes Imperator, utpote qui
pro omnibus sollicitus est.
Quum enim a Deo custodiatur,
tamen hostes generosa manu de-
bellat, quam suos sedulo com-
munit.

Deus nulla re indiget, Impe-
rator solo Deo. Imitare igitur
nullius indigum, petentibus quae
fac uberem misericordiae copiam,
non exacta & ad vivum refecan-
te rem ratione impensarum tuarum
erga famulatum utens, sed om-
nium de sustinenda vita petitionibus
satisfaciens. Longè .n. satius est
merito dignorum etiam indignis
misereri, quam indignorum vitio
dignos iis defraudare quae merentur.

Veniā quum delictorum tuorum
petas, ipse quoque te offendenti-
bus ignosce, quoniam remissioni
tribuitur remissio, nostraeque cum

G 2 con.

ἡ δὲ νόῳ ἓνα θυμὸν ἔχειν καὶ ὀπίφρονι βουλῇ
ὑμᾶς καὶ δούλους, τέρψῃ θεὸν αἰνὸν ἔόντα.

LXV.

445. Πάντα ἀνεγκλήτως λαοῖς ἐθέλοντα ἀνάσσειν,
Ζφόδρα φυλασσέμεναι δὲ καὶ τ' ἐξωθεν ὄνειδος,
πρόσθεν καὶ ἄλλων αὐτὸν ἱμῆσι γεραίρειν
ἑυαγέσιν, μὴ καὶ πελέσῃ ἀεσίφρονι θυμῷ
ἀμπαλακίῳ, ἢ καὶ ἀλιτρεαίνῃ νόστον ἐκείνων,
450. εἰ γὰρ ἀναστέμεται ἱμῶν ἄξιός ἐστι,
πλεῖστον ἀναξ' ἔσεται πύτων καὶ σφραγίστων.

LXVI.

- Τὸ ἰδίου, ῥέζειν τὰ ἀπάδαλα καὶ κακὰ ἔργα
ἄξια τῶν βασιάνων, κακότης ἢ ἐστὶ πονηρὴ·
ἀλλὰ δὲ κρείοντι μοχθηροῦ ὀφέλισμα πάντη
455. πρήγματ' ῥεζέμεναι φαύλως μυσαρῶς τ' ἀπαλήγη,
ἢ δὲ κακῶν φύξις πὺν κρείονα μηδὲ δικαιοῖ,
ἀλλὰ καλῶν πρήξις σεφανοῖ τιῆτον ἀληθῶς.
πύνηκα μὴ μῦνον κακότητι Ζφόδρ' ἀπεχέσθω,
ἀλλὰ δικαιοσύνης γλυκερῆς μάλα δηρὸν ἐχέσθω.

LXVII.

460. Οὐ μὲν πορφύρεται ἱμῶν ἀμαργύματα δαίδη·
πάντων γὰρ δὲ ἐστὶν θάνατον καὶ πότμον ὀπιπᾶν·
οὖν περὶ ὀπηλυσίης συρρεῆς καὶ αὐτοῖς ἀφύκτω
πλοῦτον θεασέσιν μετ' αἰῶμι πρὸς τὸν ὄλυμπον.
οἷον ἔν' ὀπιχθόνιον τὰ χεῖματ' ἐνθα ἄρεσθαι,
ἐνθα δὲ

ὅτι ὁμοδούλους ἡμῶν καὶ ἀλλοτρίους,
ἢ πρὸς ἑαυτὸν Φιλία καὶ οἰκείωσις.

Δεῖ τ' ἀμέμπτως ἀνάσσειν ἐπὶ τοῦ
δακτύλου, καὶ πᾶς τῶν ἐξωθεν ἀδο-
ξίας φυλάττειν, καὶ ἑαυτὸν πρὸς
ἐκείνων ἀιχλύνειν, ἵνα καὶ τὸ
φανερῶς ἀμωμῶνται δι' ἐκείνους
δοτέχηται, ἢ τὰ κατ' ἰδίαν πλημ-
μελεῖν ὅφ' ἑαυτὸν κωλύεται. εἰ γὰρ
οἱ ὑπὸ τῶν αἰδούντων αἵτιοι φαίνονται,
πολλὸν πλεονέχει βασιλεύς ἄξιον
ταύτης γίνεσθαι.

Ἰδιώτου μὲν εἶναι κακίαν φη-
μί, τὸ πρᾶττειν φαῦλα καὶ καλῶ-
σεως ἄξια. ἀρχόντων δὲ πονηρίαν,
τὸ μὴ ποιεῖν τὰ καλὰ, καὶ σωτη-
ρίας περὶ τὸν λαόν. εἰ γὰρ ἡ τῶν κα-
κῶν ἀποχὴ δικαιοῦ τὸν κρατοῦντα,
ἀλλὰ ἡ τῶν καλῶν παροχὴ σεφα-
νοῖ τὸν ποιῶντα. μὴ μόνον ποιεῖν
πονηρίας ἀποχέσθαι λογίζεσθαι, ἀλ-
λά καὶ δικαιοσύνης ἐντέλειαν πο-
θεῖν.

Ἀξιομάτων λαμπρότητας οὐ
δουλοῦσιν ὁ γένεσθαι καὶ πάντων
γὰρ ἐπὶ τῶν ἀξίων οὐδὲν παμφάρμακον αὐ-
τῶν ὁδόντας. οὐδὲν πρὸς τῆς ἐκείνου
ἀπαραίτητον παρουσίας, μεταβῶμεν
εἰς σφραγίδος πλὴν τῶν χρημάτων πε-
ρυσίαν. οὐδὲν γὰρ ἂν ἐν κόσμῳ
πυλὴν, ἐκείνη δὲ ἀποδομένη ἀπὸ τῆς
ἀλλοτρίου

conservis nostris reconciliatio-
ni, Dei amicitia & familiaritas.

Qui inculpabiliter principem
agere studet, cum noras cavere
debet, quæ forinsecus inuruntur,
tum seipsum ante alios ve-
recundari, ut & aperte delin-
quere absteineat propter alios,
& à seipso cohibeatur, quo mi-
nus privata seorsum flagitia
committat. Si enim subditi re-
verentia digni sunt, multò ma-
gis ea dignus Imperator effi-
citur.

Privati vitium esse assero, pa-
trare prava, supplicioq; digna:
Principis verò culpam, non fa-
cere quæ honesta sunt, quæq;
salutem pariunt: Neque enim
malorum abstinencia justificat
Imperatorem, sed bonorum
editio coronat eundem. Ne
igitur malitia duntaxat absti-
nere cogitet, sed iustitiam et-
iam capessere contendat.

Dignitatum splendor
mors haud reformidat: omni-
bus enim voraces suos dentes
infigit. Ergò ante illius inde-
precabilem adventum, opum
copiam transportemus in cæ-
lum. Nemo enim quæ colligit in
mundo, illuc profectò abducit.

G 3 sed

465. ἐσθλὰ δὲ ἀλλὰ λιπὼν ὅππ' γαίης ἐκρυβέσσης,
γυμνὸς τ' ἐβίοντο λόγον αὐτὸς ἐκείσε διδωσι.

LXVIII.

Κύριον, ὁ κρείων, λαὼν μὲν δ' ἐστὶν ἀπάντων,
ἄτρυχον ἀλλὰ θεοῦ μετ' ἐκείνων ὑψιθρόνοιο,
κύριον ἡδὲ τέως θνητὸν παρὰ πάντες ἀκούει,
470. ὅπως ὅτ' ἀλῆος κρατὶς καὶ αὐτὸς ἑαυτὸν,
καὶ σπατάλης ἀτόποις δουλοδόμοισι δαπνήσῃ.
αὐτὸς μὲν δὲ ἔχων ἐν τῇς περὶ πείρας λογισμὸν
ζῶφρονα, τῶν φαύλων πατέρων δμητῆρα ἄτρεπτον,
ζωφροσύνης πινυτῆς τοῖς ἰδίχοις δαιδαλέοισι
475. δάμναται ἑυμαρέως ἀδαμάστους πάντας ἔρωτις.

LXIX.

Σώματι ὡς ἔπειτα ἀνθρώπων ἡ σκιαδίσκη·
οὕτω ἀλιτροπυῖν παῖσι ψυχῇσιν ὀπηδεῖ
πᾶς πῆξις φανερώς καὶ δαπαναζούσαι ἐναργῶς.
τοῦνεκα δ' ἐνέειδαι μὴ ἐνὶ περὶ ῥοίῃς δικαστοῖ.
480. αὐτὰ δ' ἐκάστοιο θνητὸν ἐκποδὲν ἰωῆς
περήματα μαρτυρεῖν ἵνα ἐσομένως ἀγορεύσῃ.
ἡ μάλα δηλῶς παρὰ ἡμῶν οἷα ὀπρεχέθη.

LXX.

Ολκάδι ποντοπύρῳ πανομοιῶς ἐστὶ βιόνη
ἡμῶν πλωζομένη, καὶ αὐτῆς πλωτῆρας ἀκώπυς
490. αἰκαλλεῖ καὶ τε πρόσκαιρον σύρει ἑαυτὴν
τὸν δρόμον ὡς ἴδιον τέκνωρ πέμπουσα ἔκαστον.
τοῦνεκα λυσαλέα τὰ ἀλήμονα περήματα κόσμον
ἀνέροι γνωμοτύπον δὲ ἀλιμύσιν ἰάλλειν,
καὶ τε δίκυκός τ' αἰώνια κηρύδι σέβειν.

ἀλλὰ πάντα κατέλιπὼν ὅτι γῆς,
γυμνὸς λογιζέται τὸ βίον αὐτῷ.

Κύριον μὲν πάντων ἐστὶν ὁ βα-
σιλεὺς, δεῦλον δὲ πάντων ὑπάρ-
χει θεός. τότε δὲ μάλιστα κληθή-
σεται κύριον, ὅταν αὐτὸς ἑαυτῷ
δεσπόζῃ, καὶ ταῖς ἀτόποις ἡδοναῖς
μὴ δουλεύῃ, ἀλλὰ σύμμοχον ἔχων
τὸ εὐσεβὲς λογισμὸν, τὸν ἀήτητον αὐ-
τοκράτορα τῶν ἀλόγων παθῶν, οὗτον
πανδαμάτορα ἐρατὸς τῇ πανοικίᾳ
τῇ ζωοφροσύνης καὶ ἀγωνίᾳ.

Τὸν τρέπον αἱ σκιαὶ τοῖς σώμα-
σιν ἔπονται· οὕτως αἱ ἀμαρτίαι
ταῖς ψυχαῖς ἀκολουθοῦσιν, συναργῶς
τὰς πράξεις ἐξηκονίζουσαι. Διὰ
τοῦτο οὐκ ἐστὶν ἐν τῇ κρείσσῃ δυνά-
σει αὐτὰ ὅτι ἐκάστου κατὰ μαρ-
τυρήσῃ τὰ πράγματα, οὗ φωνεῖ
ἀφ' ἑνὸς, ἀλλὰ ποικίλως φανέντα,
εἴτα παρ' ἡμῶν ὁμιλεῖται.

Νηὸς παντοποροῦσιν μιμνήσκει. Διὰ
βασιν ἢ βασιλευτέλην τὸ παρόντον
βίον κατέπεσις, ἡμᾶς οὗτον αὐτῆς
πλωτῆρας λανθάνουσαι καὶ καταμι-
κρὸν παρασύρουσαι δρόμον, καὶ πρὸς
ἴδιον ἐκάστου παραπέμπουσαι τέλῳ.
εἰ πίνω τῶν οὕτως ἔχει, παρα-
δράμωμεν τὰ παρατρέχοντα τὸ
κέρμεν πράγμα, καὶ περισδράμω-
μεν τοῖς εἰς αἰῶνας τῶν αἰώνων μέ-
νειν.

sed omnibus in terra derelictis,
nudus de vita sua reddit rationē.

Imperator ut est omnium do-
minus, ita cum omnib. Dei ser-
vus existit. Tum igitur denu-
m vocabitur dominus, quum ipse
sibi dominari, nec illicitis vo-
luptatib. famulari patietur, sed
adjutricem piam rationem as-
sumens, invictam scilicet impe-
ratricem animi perturbationum
rationis expertum, indomitas
cupiditates armatura castimo-
niae debellabit.

Quemadmodum umbra corpora
sestatur: Sic animas flagitia
comitantur, evidenti effigie a-
ctiones exprimentia: Ideo non
licet in iudicio negare: Ipsa .n.
uniuscujusq; opera obtestabun-
tur haud sanè vocem emitten-
do, sed talia prorsus sese re-
præsentando, qualia jam à no-
bis patrata sient.

Navis per mare commeantis
imitatur transitū momentanea
præsentis vitæ conditio, qua sa-
nè nos nautas fallens suos, &
pedetentim cunctanti raptans
cursu, tandem ad suum cuiusq;
exitum perducit. Si igitur hæc
ita se habent, prætercurramus,
præcurrentia mundi negotia,
adcurramusq; his, quæ ad se-
cula seculorum permanent.

Fac

490. Οὐ γὰρ ὑπερφίαλον ἔστιν ὑπὲρ ὀφρύνειν ὑψοῦν αἶψα
 μηδὲ ἀναιρέειν τὰ ὑπὲρ κατὰ ἐνθυμέτωπον.
 ἀλλὰ δὲ φραζόμενον τῆς σαρκὸς ὑπόστασιν αὐτῶν,
 φρικτὸν τὸν κερπὴν θυμὸν καὶ ἀγνώστῳ παύσει.
 καὶ ἀνὰ πλὴν τραφερῶς τε καὶ ὑγρῶν κείρανται ἥσι,
 495. ἔμπης φραζέσθω αὐτὸν χθονὸς αἶμα κομίσασθαι.
 ὅτι γὰρ τῆς κοινῆς τέχνης ὡς θῶκεν ἀγαθὸν,
 καὶ πάλιν εἰς αὐτὴν χαμαὶ πάλιν κατὰ βαίνειν ἐκείθεν.

- ὡς περ δὲ ὑψηλῶς πλὴν κλίμακα οἷο δόμοιο
 περὶ βαίνειν ἐθέλων σὺ πρὶν ἀνόδου δὲ πλῆρη,
 500. ἔρχονται ἀνὰ βαθμὸν τῆς κλίμακας αὐτὸς ἰκάνη.
 ἔγωγε, ἀνήσθητος βασιλεὺς, κατὰ πρὸς ἡμέρας ῥέζων.
 ὅττι αἰεὶ αὐτῶν δὲ λατὴν ἀνέλυσιν ἴσχειν
 ἥνα δὲ ἀθανάτων ἀναβήσασθαι αἰπὴν θῶκεν.
 εἴητα μετὰ δὲ τῆς παντοίας κείρανται ῥέζων
 505. Ἰησοῦν χριστὸν διὰ εὐχαρίαν ἦδον, ἀνατα
 ἡμῶν, λατὴν καὶ ἀκρίβειαν ἀμύμονα σῶ
 μελλούσῃν γῆσι. Τόδε μοι πεπεσμένον ἔσται.

Αἰνῶ.

Ὁ σβαρός καὶ ὑπερόφρως ἀν-
θρώπος, μὴ ὥς ταῦρ' ὃ ὑψικέρως ἐ-
παυρέσθω· ἀλλὰ ἐννοέτω τῆς σαρκὸς
πλὴν ὑπόστασιν, καὶ πανέτω τῆς καρ-
δίας πλὴν ἐπαρσιν. εἰ γὰρ καὶ γέγονεν
ἄρχων ἐπὶ γῆς, μὴ ἀγνοέτω ὑπάρ-
χων ἐκ τῆς γῆς ἀπὸ χοῦς ἐπὶ θρό-
νον ἀναβαίνων, καὶ εἰς αὐτὸν μετὰ
χρόνον κατὰβαίνων.

Σπένδαζε Δαπανίδες ἀήτητε βα-
σιλεῦ, καὶ ὡπτερ οἱ τὰς κλίμακας
ἀναβαίνοντες δρεξάμενοι, σὺ πρότερον
ἔσαντες τῆς ἐπὶ τὰ ἄνω φρεσὶς, πρὶν
ἂν τῆς ἀκρῆς ἐφίπωνται βασιλείας.
ἔτω καὶ αὐτὸς ἔχου τὸ πᾶν κακῶν ἀ-
νωσσεως, ὅπως ἂν καὶ τῆς ἄνω βασι-
λείας δοταύσης, ἡμεῖς σοι παράχοι
χριστὸς μετὰ τῆς ὁμοζύγου, ὁ βασι-
λεὺς τῶν βασιλευόντων καὶ βασι-
λευμενῶν, εἰς τοῦ αἰῶ-
νος.

Ἀμήν.

Fastuosus & superciliosus
homo, ne ut taurus alticornis
elevetur : sed animadvertens
carnis subsistentiam, sedare de-
bet cordis insolentiam. Nam
etsi factus est princeps in terra,
ne tamen ignoret sese terre-
num ex pulvere ad solium con-
scendisse, atque in pulverem
tandem descendere debere.

Studete semper, Invidiissi-
me Imperator, ut, sicuti sca-
las qui scandunt, non prius de-
sistunt, aut ad superiora ferri
desinunt, quàm ad supremum
perveniant gradum, tu quoque
jugiter honestorum ascensum
continues : sic fiet ut celestis
quoque regni fructum aliquando
percipias, quem utinam tibi tri-
buat & coniugi, Christus
Rex omnium qui regnat
& qui regnantur,
in secula.

A M E N.

ΜΑΝΟΥΗΛ Τῷ ΠΑΛΑΙΟ-
ΔΟΤΟΥ βασιλέως, βασι
εὐαγγέλιον καὶ ἀντι-
λήκην ἐπέχουσα.

Διὰ τὸ μὴ εἶναι με
ἄξιον σοῦ μεταχει-
νῆν ὅρας με πῶς ψυχῶ
πελιδώσαν ἐν λιμῶ.
ὡς καὶ θρέψον σπλαγχνισθεῖς,
ὥστε, ἄρω ζωηρῶ,
ὅ δι' οἰκτον τοῖς πιστοῖς
δοὺς τροφὴν σαρπὸν χεῖρε.

Ὡς ὁ πολούσιος, καὶ γὰρ
δίψη τέρασμι πίνεσθαι,
φλόγα ἔχων ἐνδοθεν,
ἐμαυτὸν τὸ σπινθηρῶς.
ἡ πηγή τῇ τῇ ζωῆς
πέτιόν με ὕδαρ ζῶν,
ὁ φωνήσας ἀπαντας
ἐν τῷ διψῶντας σοὶ φοιτᾶν.

Ἀκρασία ἔσχόν με
τὸ ἐδεμπεποίηκε.
καὶ τὸ μεκρυωθῆναι με
ἀπὸ σοῦ, φεῖ, τὸ θεοῦ.
σοὺ δέ με συνάραγε,
ὅς τὸν ὠρεγνὸν οἰκῶν,
ὡφθης ἔσχον. ὅτι γῆς,
ἐξ ὧς πέλας δι' ἐμέ.

Imperatoris Cæs.
MANVELIS
PALÆOLOGII Aug.
Precario: capita com-
punctionis conti-
nens.

Qvod ipse dignus haud sim,
Qui particeps tui esse
Queam: fame en perire
Animam vides misellam.
Vite hanc alas misertus,
Servator, oro, pane;
Fidelibus te ipsum
Qui Christe das edendum.

Vt ille dives olim,
Siti liquefco acerbas;
Flammæq; aduror intus,
Quæ conscientia ipsa est.
Vitæ perennis at tu
Fons, irrigato me unda
Viva: sitim ferentes
Qui ad te jubes venire.

Incontinentia olim
Me eiecit horto Edenis,
Diremtus atque nostro
Abs te Deo nefandus.
Tu colligas vicissim
Me, qui polo repostus,
Me propter, hostes imi
Partu novo fuisi

Τὸ

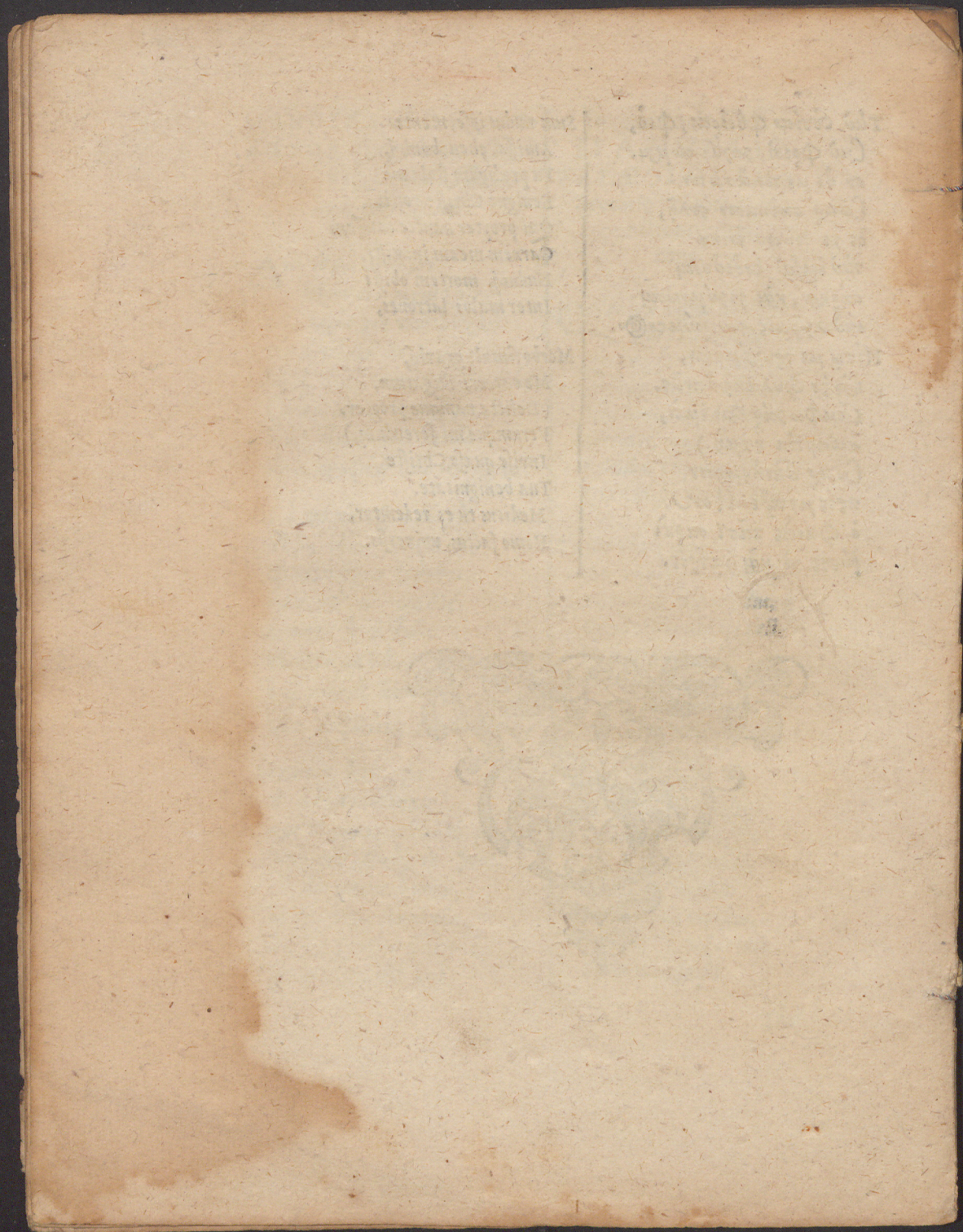
Τὴν δόξαν φθείρας, Φεῖ,
 ὣς φρεσὶ, γυμνωμένη.
 οὐ δέ με τὸν ἄσωτον
 ὥς περ σκῆπτρον πολλῆ,
 ὅς γὰρ τοῦτου ἕνεκα
 τὴν ἐμὴν ἐνδεδύσαι
 σάρκα, καὶ γυμνωσαι
 σὺν ληταῖς τρωρούμενον.

Κόσμε με τρυχόμενον,
 καὶ ἐν φυλακῇ δεινῶς,
 (ἁμφωτέρῳ ὅτι ἐμοί,
 ἁμαρτία ἢ ἐμὴ.)
 ὥς περ ὀπιδήμησον
 πρὸς με τὴν ἐλπίσιν,
 ὁ Φακὴς πᾶσι σαρκὶ
 ῥύσης τὴν καὶ ἰατρός.

Sum nudus ipse, mente
 Amissa, eheu, bonisq;
 Tu prodigum stola me
 Benigne Christe vesti:
 Qui propter hancce causam
 Carnem meam induisti,
 Nudusq; mortem obisti
 Inter malos latrones,

Morbo simul, graviq;
 Me carceri illigatum,
 (Delicta namque propter,
 Vtrumque mi ferendum,)
 Invisi quaeso Christe
 Tua benignitate.
 Medicus tu es redemptor,
 Homo factus, universis.

240. οὕτως, ὃ βασιλεῦ πανυπέρεπε, ἄλλο ἀμέλει
τὸ κράτῳ ἐξ ἄλλου, κατεκείνω κ' αὐτὸς ἐν αὐτῷ
πρήγματοις δὲ μέμνεις, ἀμετάτροπον ἤτορ ἐλαύνων.

XXXV.

Τῇμῳ τῶν πάντων κρατίεις πάντες τ' ἀνάσεις
ἴσθιν κινδύνου, ὅταν ἀνθρώποις ἐπίμοις.
ἀκεῖ γὰρ πλύπημον πῆμ', ἀνέτοιμον ἔχουσιν
ἀλλὰ κράτῳ πεποδημένον ἐυλογιάων,
ὅς σφ' ἐρεῖν πρὸς κρίρανον ἴφι κομίζῃ.

XXXVI.

ἀκεῖ κάρτος παναοίδιρον αἰεὶ ἔσται
πρηχῆσαν μὲν ἀέξεις
250. οἱ ἀπαοδάλοισι ἐνωπῇ.
ὅσοι κάρτῳ ἔχοντα
ἐυθύνας ἐν σήθεσιν ἤτορ,
ὅς τριμερῶς πρᾶναιτο ἐγείρει.

VII.

ἰσχυρὸν τὴν ἀπαρτῇ κομίσας.
255. καδδιδάμιν κρατῷ ἀμείδιω.
ἐὰν γὰρ ἔχη καλῇ θεῶν ἀφ' ὧν
καὶ Διὸς ἀθανάτου θνητῶν ἀσση.
ἐν πύτῳ αὐτὸν μάλα δαίμων
ἀφραῖλα λαὸν σερξίμβροτῳ.

XXXVII.

260. Τῆς ἐνεργείας τὰ χεῖματα πολλὰ
ἑλλόν, τ' ὀλοῦτον, μάλα δηρὸν περ.